

JISTOTA DRUHÉHO PŘÍCHODU

BIBLICKÉ ÚKOLY 2000

2. ČTVRTLETÍ

Biblické úkoly - 2. čtvrtletí 2000

Autor: Edward Zinke

Překlad: Pavel Fürst

Technická redakce: Stanislav Staněk

Vydal: Advent-Orion s. r. o. pro oddělení sobotní školy Česko-Slovenské unie
Církve adventistů sedmého dne, Zálesí 50, 142 00 Praha 4 - Lhotka

ISBN 80-7172-396-7

ISSN 0409-3208

ÚVOD

V prvním čtvrtletí roku 2000 jsme studovali jedno za základních témat křesťanského poselství – jistotu spasení v Kristu. Ve druhém čtvrtletí budeme ve studiu těchto důležitých témat pokračovat. Budeme se zabývat jistotou druhého příchodu v návaznosti na věčné evangelium.

Budeme přemýšlet o souvislostech mezi jistotou druhého příchodu našeho Pána a základními biblickými pravdami, jako je např. autorita Bible, stvoření a sobota, spasení, svatyně a soud, svědectví ostatku, smrt a vzkříšení, tisícileté království, konec zla a nová země. Zjistíme, že učení o druhém příchodu nelze izolovat, protože je velmi úzce spojeno s ostatními pravdami a je velkolepým vyvrcholením věčného evangelia. Zpochybníme-li jedinou biblickou pravdu, zpochybníme tím i druhý příchod Krista.

Budeme také přemýšlet o významu samotného učení. Zjistíme, že není samoúčelné, ale je hlavním prvkem při budování našeho vztahu s Bohem. Jádrem křesťanství je poselství, že prostřednictvím Ježíše Krista můžeme být s Bohem smířeni a náš vztah k němu může být obnoven.

Křesťanství je vlastně vztah k Bohu. Pokud je založený na biblických pravdách a životním stylu, pak se stále prohlubuje. Poznáme, že mít vztah s Bohem neznamená skoncovat se zánkem a učením. Právě naopak.

Přeji si, aby studium těchto úkolů vneslo do našich srdcí jistotu a pokoj v radostném očekávání návratu našeho Pána. Necht' posilní naši víru v blahoslavenou naději, která je vrcholem poselství evangelia pro planetu Zemi.

„Kristův druhý příchod je blahoslavenou nadějí církve, slavným vyvrcholením evangelia. Spasitelův příchod bude doslovný, osobní, viditelný a celosvětový. Spravedliví mrtví budou při Kristově návratu vzkříšeni a spolu se spravedlivými živými budou oslaveni a vzati do nebe. Nespravedliví lidé zemřou. Naplnění většiny proroctví a stav naší planety naznačují, že Kristův příchod je blízko. A protože přesný okamžik této události nám nebyl zjeven, vyzývá nás Písmo, abychom byli připraveni v každé době.“ (ASDV 332)

PODSTATA KŘESŤANSTVÍ

Základní verš

„A život věčný je v tom, když poznají tebe, jediného pravého Boha, a toho, kterého jsi poslal, Ježíše Krista.“ J 17,3

Základní myšlenka

Hlavním smyslem křesťanství je obnovit správný vztah k Bohu, který vyvrcholí při jeho druhém příchodu, kdy se s ním setkáme tváří v tvář.

Minout cíl

Co je podstatou křesťanství? Co je jeho cílem? Pro někoho je středem křesťanství jeho učení, pro jiného je křesťanství souhrnem etických zásad a další hledají podstatu křesťanství v meditaci. Následující příběh nám ukáže, jak daleko může člověk zajít ve své touze po spasení.

Vypráví se, že před několika staletími žil poustevník Simeon Stylites. Po svém obrácení rozdal celý svůj majetek a stal se mnichem. Aby ho nikdo nerušil, žil v jeskyni a věnoval se meditaci. Brzy však začali svatého muže vyhledávat vesničané, z nichž se mnozí stali jeho následovníky. Neměl svůj klid a proto před nimi odešel na poušť. Zde se oddělil od světa a postavil si pro sebe věž. Jeho následovníci ho však našli i zde a začali si stavět podobné věže vedle té jeho. Aby měl klid ke svým meditacím, postavil si nakonec věž 18 metrů vysokou.

STVOŘENÍ PRO SPOLEČENSTVÍ

1. Proč mohli mít Eva a Adam společenství s Bohem? Gn 1,26; 5,1

Jak blízký vztah chce mít Bůh s člověkem? Jr 3,14

Svou lásku nám Bůh ukázal ve svých dvou činech. Tím prvním bylo naše stvoření k jeho obrazu a tím druhým, když nás na Golgotě skrze Krista vykoupil. Člověk může žít s Bohem a mít s ním důvěrný vztah. Od chvíle, kdy stvořil naše první rodiče, žil s nimi ve společenství. To byl začátek existence lidstva, a Bůh si přeje, aby tomu tak bylo neustále.

Celá Bible nám vypráví o tom, jak nás Bůh miluje, a o jeho touze obnovit narušené spojení s člověkem. Když Adam s Evou zhřešili, šel za nimi a dal jim zaslíbení o Spasiteli. Prostřednictvím proroků i apoštolů nám toto zaslíbení připomíná dodnes. Vedl Izraelity z Egypta do zaslíbené země. Poslal Judu do otroctví, aby se vzpamatoval a vrátil se k němu. Kristus přišel poprvé na naši zem, aby obnovil společenství s Bohem. Podruhé přijde, aby nám ho daroval dokonale.

Skvěle nám Boží lásku ilustruje příběh Ozeáše a jeho ženy Gomery. Ta od něj utekla. Ozeáš ji hledal a nakonec našel na dražbě, kde měla být prodána jako otrokyně. I když mu byla nevěrná, vykoupil ji, aby se znovu mohla stát jeho manželkou.

2. Je pro tebe křesťanství pouhou teorií či koníčkem? Nebo je to vztah k Bohu prostřednictvím Ježíše Krista, který je třeba neustále prohlubovat?

ODLOUČENÍ HŘÍCHEM

1. Co narušilo osobní společenství člověka s Bohem? Gn 3,8-23 Jak popisuje Bible současný stav? Co nám říká o důsledcích našeho odloučení od Boha? Iz 64,6; Ř 1,21-32; 3,10-19.23

Osobní kontakt mezi Bohem a jeho stvořením byl přerušen příchodem hříchu na svět. Důsledkem je nepřátelství a vzpoura proti Bohu. Hřích je přestoupení zákona, ve kterém se zrcadlí láska Boží povahy. Člověk je ovládán svými sobeckými sklony, což je důkaz jeho narušeného vztahu k Bohu. Bůh však není pomstychtivý. Neizoluje se od nás, aby nás potrestal za porušení zákona. Bůh je zdroj života – pokud někdo slouží hříchu, odcizuje se Bohu a vylučuje se ze života, je odcizený Božímu životu.

Když hřešíme, jsme proti Bohu. Náš vztah k němu chladne a nastává odcizení. Nelze mít společenství s Bohem, a přitom se bouřit proti jeho vůli.

Hřích je jednak porušování zákona, ale současně též touha být na Bohu nezávislý, i když chceme konat dobro. Hřích je všechno, co nemá svůj původ ve víře a lásce (Ř 14,23). Hřešíme také tehdy, když máme možnost vykonat něco dobrého, spravedlivého a laskavého, a přesto se rozhodneme to neudělat (Jk 4,17). Vůči hříchu jsme sami bezmocní (Ř 3,10; Iz 64,6; Da 9,7.11.20; 1 K 1,30). K obnově narušeného vztahu nemůžeme přispět ničím. Jsme jako podřatý strom, jako větev uříznutá od vinného kmene (J 15,1-8). Ratolest nemůže sama od sebe udělat nic pro své oživení. Jen Boží milost nás může znovu naroubovat na vinný kmen, tj. znovu nás přijmout do Boží rodiny.

2. Jaký je tvůj vztah k Bohu, když tě vlastní hříchy od něj oddělují? Je pro tebe Bůh milujícím rodičem, nebo tyranem, který sleduje, kdy tě bude moci potrestat?

SPOLEČENSTVÍ S BOHEM A SPASENÍ

1. Jak definuje spasení evangelista Jan? J 17,3

Smyslem křesťanství je navázání spásonosného vztahu s Bohem v Ježíši Kristu. K tomu je důležité Boha poznat.

V západní kultuře slovo poznat znamená mít dostatek informací. Například, kdybychom se o těchto úkolech sobotní školy bavili s odborníkem v tiskárně, pak by nám podal všechny potřebné informace o tom, co je k jejich výrobě potřeba. Jenže mít vědomosti neznamená mít vztah. V biblických dobách se slovem poznat myslelo něco zcela osobního. Lidi poznáváme tehdy, máme-li s nimi osobní kontakty a vztahy. Kristus definoval spasení jako důvěrné poznání Boha, ne pouze jako dostatečné informace o něm.

2. K čemu přirovnává Bible obnovu našeho vztahu s Bohem? Iz 62,5; Zj 19,7.9; Oz 2,19-20

3. Co znamená zemřít zákonu, abychom patřili Kristu? Ř 7,1-6 Ruší Ježíšova láska zákon? Mt 22,34-40; Ř 13,10

Křesťanství není křesťanstvím, pokud je jeho hlavním cílem dogmatika, skutkaření, meditace či jakékoliv jiné lidské snažení. Pokud se ve svém náboženství soustředíme více na tyto a jim podobné věci více než na Krista, jsme mimo. Křesťanství plní svou funkci, pokud s pomocí Ježíše Krista, který je jádrem každého učení, obnovujeme správný vztah s Bohem.

„Tím prvořadým a nejdůležitějším je, aby přítomnost Ježíše Krista a Spasitele, který odpouští hříchy, obměkčila a zklidnila duši. Nemělo by odeznít kázání či biblická hodina, aniž by se posluchačům poukázalo na Božího Beránka, který snímá hřích světa (J 1,29). Každé pravdivé učení se soustřeďuje na Krista, každá zásada získává sílu z jeho slova.“ (6T 54,55)

4. Proč ke spasení nestačí pouhá znalost věrouky? Jk 2,19 Jak se Pavel modlil za spoluvěřící v Efezu? Jak se to může naplnit i ve tvém životě? Ef 3,16-19

SPASENÍ JE BOŽÍ DAR

1. Proč je spasení výhradně Boží iniciativa? Ef 2,8; 3,7; 2 K 9,15

Věčný život přichází s poznáním Boha. Sami nemůžeme dát podnět k obnově vztahu. Je nemožné postavit se před Boha se slovy: „Budme přátelé. Mám určité schopnosti a charakterové vlastnosti, kterými ti mohu být prospěšný. Předpokládám, že i ty mi v něčem posloužíš. Pojdme to spolu zkusit.“ Bohu nemůžeme nic přikázat. Jedině Boží milost přináší naději.

„Pokud ho upřímně prosíme o odpuštění, odpustí nám. Nemusíme čekat, až se staneme lepšími, protože to se nikdy nestane. Nemůžeme konat Boží dílo, když hřešíme. Musíme přijít ke kříži, vložit břemeno našeho hříchu na Krista a věřit, že nám bylo odpuštěno, protože za nás zemřel.“ (ST, 30.9.1889)

2. Přečti si 2 K 5,19 a Ř 5,8. Co ti uvedené verše prozrazují o Božím charakteru?

I když si Boží přízeň nemůžeme ničím zasloužit, přesto nám ji Bůh nabízí. Ježíš přišel na tento svět, aby nás seznámil s Otcem (J 1,18). Kristus přišel, aby nás zachránil před hříchem (Mt 1,21). Přišel, aby odstranil to, co nás od něj odděluje a oblékl nás do roucha své spravedlnosti (2 K 3,13; Ef 2,15; 2 Tm 1,10). Jedině takto se obnoví náš vztah k němu (Za 3,1-5). Kristus přišel, aby našel a zachránil ztracené (L 19,10). Hledal nás podobně jako Ozeáš hledal svoji nevěrnou manželku (Oz 3,1-5). Je jako pastýř hledající ztracenou ovci. Je jako žena, která hledá ztracenou minci a jako otec, který vítá ztraceného syna (L 15). Protože se stáváme členy Boží rodiny, nejsme již nadále bezejmennými cizinci (Ef 2,19). Kristův život a jeho smrt na kříži nám umožnily adopci do Boží rodiny (Ř 8,15.23; 9,4; Ga 4,5).

3. Pokud bychom byli adoptováni např. do rodiny anglické královny, asi bychom se necítili „ve své kůži“. Můžeme se potom v Boží královské rodině cítit „jako doma“? Pokud ano, proč?

VZÁJEMNÁ SOUVISLOST BIBLICKÝCH PRAVD

1. Která zlatá nit propojuje celé Písmo? Proč bylo napsáno? J 5,39-40; L 24,27; 2 Tm 3,16

Jsme v pokušení vyzvedávat a zdůrazňovat ty biblické pravdy, které nás nějakým způsobem oslovily. Někdo například řekne, že musíme přijmout sedmý den – sobotu, i učení o druhém příchodu, protože tvoří pilíře učení adventistů s.d. Ale doslovné stvoření v šesti dnech podle něj už přijmout nemusíme.

Pojďme společně na mořské pobřeží, kde je nádherný bílý písek. Obrovské vlny narážejí s ohlušujícím hukotem do skalnatých útesů. Na obloze je sem tam nějaký mráček. Mokry písek a tříštící se vlny odrážejí paprsky zapadajícího slunce. Nádherný obraz.

Najednou se scenérie mění. Sledujeme tytéž vlny, skály i písek. Mraky najednou zahalí celou oblohu a vzduch se prudce ochlazuje. Začíná vát silný vítr a mrholí. Obloha prudce potemněla. Písek se už netřpytí a oči se nekochají pohledem na zapadající slunce.

Jsme na tom samém místě. Vidíme tentýž obraz?

Podobně je to i s biblickými pravdami. Když nějakou překroutíme nebo vytrhneme z obrazu, je to jako když mraky zakryjí slunce. Můžeme být na stejném místě, ale vidíme úplně jiný obraz.

„Přítomná pravda je úplná, a protože obsahuje mnohá naučení, má široký dosah. Tato naučení však nejsou osamocené nedůležité body. Jsou propojené zlatými nitěmi a vytvářejí komplexní celek, jehož živým jádrem je Kristus. Biblické pravdy jsou stálé a neměnné – právě tak jako Boží trůn.“ (2SM 87)

„Oběť, která za nás byla přinesena, byla úplná. Díky ní můžeme získat úplné spasení. Kristus je jeho základem. Boží pravdu, která nás ozařuje svými jasnými paprsky, netvoří rozptýlené atomy jednotlivých věroučných bodů... Kristovo dílo a jeho působení je zlatou nití, která všechno spojuje a vytváří jednotný celek.“ (MR 19, s. 91)

2. Přemýšlej o některých biblických pravdách a řekni, jaká je mezi nimi vzájemná souvislost. Ježíše představ jako jádro každé z nich.

Doporučené studium

V knize Cesta ke Kristu si přečti kapitolu Růst v Kristu.

Tento týden jsme přemýšleli o tom, že ústředním bodem každé biblické pravdy je Kristus. Následující příběh nám může pomoci v pochopení skutečnosti, že pokud toužíme po druhém příchodu Ježíše a po nebi, pak se musíme daleko více zaměřit na Krista.

Během výuky se učitel zeptal svých žáků, co se jim vybaví, když se řekne *druhý příchod a nebe*. Žáci odpovídali různě. Mluvili o tom, že si představují, jak mrtví vstávají, že slyší zvuk trub, naříkání. Jiní mluvili o perlových branách nebo o životě se svými blízkými. Po chvíli kdosi řekl: „Víte, na co se nejvíc těším? Že uvidím svého Ježíše a že s ním a se svými milými budeme žít celou věčnost.“

„Toužím vidět slávu Ježíše, který trpěl a zemřel potupnou smrtí na kříži. Toužím položit svoji korunu k jeho nohám, rozezvučet struny zlaté harfy a naplnit nebesa nesladší hudbou.“ (2 SAT 34)

Diskusní otázky

1. Co se ti vybaví v mysli, když si představíš druhý Kristův příchod?
2. Těšíš se na setkání s Ježíšem, nebo z něho máš obavy?
3. Co můžeš udělat pro to, abys byl připravený?
4. Jak se můžeš nejlépe podělit o radost z druhého příchodu s ostatními?

Shrnutí

Smyslem a cílem křesťanství je obnovení našeho vztahu k Bohu a k bližním. Začíná to vždy v tom okamžiku, když se Kristus stává srdcem našeho jednání a centrem různých učení. V dalším úkolu uvidíme, že poznání a způsob života zakotvený v Boží milosti jsou ve zralém vztahu k Ježíši nevyhnutelné. Náš důvěrný vztah k němu se naplno projeví při jeho druhém příchodu, když spravedliví začnou žít v Boží přítomnosti napořád.

AUTORITA PÍSMÁ A DRUHÝ PŘÍCHOD

Základní verš

„Všecko, co je tam psáno, bylo napsáno k našemu poučení, abychom z trpělivosti a z povzbuzení, které nám dává Písmo, čerpali naději.“ Ř 15,4

Základní myšlenka

O druhém příchodu nám Bůh dává zaslíbení ve svém svatém Slově. Bez Písma bychom byli v otázkách budoucnosti naprosto bezradní.

Jistota druhého příchodu a Božího slova

Jak se můžeme blíže seznámit s budoucností? Zjevuje nám Bůh budoucnost jinak než lidé?

Jistota a pocit bezpečí patří k základním lidským potřebám. Lidé touží poznat budoucnost a rádi by ji nějak ovlivnili k vlastnímu prospěchu. Snaží se ji odhalit různými způsoby. Někteří získávají informace od domnělých duchů mrtvých, jiní od věštců – podobně jako tomu bylo ve starořeckém městě Delfy. Někteří chodí k těm, kdo předpovídají osud. Jiní lidé hledají odpověď v různých vědních oborech. Zkoumají se data zvláštních událostí, sledují se cykly pravidelně se opakujících událostí, atd. Cílem snažení mnohých našich současníků je odhalení budoucnosti, bez ohledu na poselství, které máme od Pána.

Bez Božího slova budou naše snahy odhalit budoucnost nesprávné. Jak můžeme poznat budoucnost? Bůh nám ji zjevil ve svém Slově.

AUTORITA BIBLE

Mnozí považují Písmo za obyčejné literární dílo. Jiní se na ně dívají jako na soubor hebrejské a křesťanské lidové tvořivosti. Tvrdí, že se jedná o pouhý výsledek shromažďování, sestavování a vydání raných tradic. Podle jejich názoru Písmo pouze odráží kulturu dané doby. Proto biblické předpovědi, které se týkají druhého příchodu, považují pouze za neuskutečnitelný sen minulých generací.

Bible je jedinečná proto, že není dílem člověka. I když se na jejím sepsání podíleli proroci, výsledkem je Boží slovo. Jsme přesvědčeni, že Bůh svěřil své poselství lidem žijícím v konkrétní době a na konkrétním místě. Toto poselství bylo předáno jazykem, kulturou a způsobem myšlení proroků pod přímým vlivem Ducha svatého. Písmo tlumočí Boží poselství věrohodně. Bible je Božím slovem.

1. Co říká Písmo o své autoritě? 2 P 1,19-21

2. Bylo inspirované jako celek, anebo pouze některé jeho části? 2 Tm 3,15-17 Proč bylo vůbec napsáno? 1 K 10,11

Mnozí lidé by se při odhalování budoucnosti nejraději bez Písma obešli. Budoucnost chtějí přizpůsobit svým snům o ideálním životě. I my se často snažíme při řešení různých problémů být na Bohu nezávislí a budoucnost si zařizovat sami. Musíme však našemu laskavému a moudrému Pánu dovolit, aby nás vedl jak v přítomnosti, tak v budoucnosti.

3. Je rozdíl mezi tím, jak vidíš budoucnost ty a jak ti ji představuje Písmo? Jaká změna by nastala ve tvém životě, kdybys nepřijal biblické zaslíbení o vzkříšení při druhém příchodu? (1 K 15,51-52) Cítíš potřebu nechat se vést Písmem? Jsi ochoten podřídit svůj život i budoucnost jeho autoritě?

BOHA POZNÁVÁME Z TOHO, CO NÁM O SOBĚ ZJEVIL

1. Kde můžeme hledat odpověď na otázku „Kdo je to Bůh“? 1 K 2,6-10; Mt 11,27; Dt 29,29

2. Proč nemohou pohané poznat Boha? Ř 1,21-22; 10,14

Některá náboženství se snaží získat informace o Bohu pozorováním světa. Zkoumají historické události, katastrofy v přírodě a ve všech náhodných jevech hledají souvislosti. Zjistí-li, že svět je krutý, obviní z toho krutého Boha. Je-li svět záhadný, pak je i Bůh záhadný. Je-li jejich svět nevypočitatelný, pak takový je i jejich Bůh.

3. Jak popisuje Izajáš snahy padlého lidstva o odstranění pravého Boha? Co píše o jejich snahách vytvořit si boha, který bude v souladu s jejich obrazem světa? Iz 44,9-19

„Člověk se snaží svým rozumem a svými domněnkami odhalit Boha. Nejlepší vědci se snaží, častokrát až do úplného vyčerpání, postihnout Boha svými hypotézami. Jejich snaha však vyjde naprázdno, protože člověk se svými schopnostmi nikdy nemůže Boha odhalit. To mu nebylo dáno. Všechno, co člověk potřebuje a může o Bohu vědět, bylo zjeveno v životě a charakteru jeho Syna, velkého Učitele. Čím více si uvědomujeme, co je člověk a jaký je v Božích očích, tím víc se v bázni před ním budeme třást.“ (MM 95)

„Srdce i rozum se musí sklonit před velkým JÁ JSEM.“ (CZ 331)

Čím se křesťanství odlišuje od jiných náboženských směrů? Tím, že se Bůh zjevil v Ježíši Kristu a v Písmu. Nemusíme žít dále ve tmě, protože přišlo světlo (J 1,1-10). Evangelium zjevuje Boží plnost včetně jeho spravedlnosti (Ř 1,16-17).

4. Bůh nás stvořil podle svého obrazu. Jaký obraz Boha jsme často v pokušení stvořit ve svých představách? Jaký lék na to existuje?

BIBLE VOLÁ K REFORMACI

Prvoapoštolská církev přijala Ježíše Krista a Písmo za základ své teologie a svého životního stylu (Ef 2,20). V průběhu staletí se církev, když se snažila získat si pohany, obracela k pohan- ským filosofiím a důraz na autoritu Písma začal upadat.

Autorita Bible byla postupně nahrazena jinými prameny, jako např. *Bible a filosofie*, *Bible a autorita církve*, *Bible a tradice*, *Bible a církevní koncily*, *Bible a příroda*...

Reformace reaguje na pokles autority Písma tím, že ho opět vyzvedává jako jedinou autoritu. Výrok „Jedině Písmo“ neznamená, že by Bůh nemohl mluvit skrze přírodu, rozum nebo církevní autority. Znamená to spíše, že Bible byla autoritou pro určení, jak a kdy Bůh promluvil.

1. Jaký měl vztah k autoritě Písma Ježíš? Mt 26,54-56; L 24,25-27; J 5,39 Jak tato skutečnost ovlivňuje tvůj názor na autoritu Písma?

Důraz Martina Luthera na Bibli jako jedinou autoritu se stal heslem reformace. „Luther bránil neohroženě evangelium před útoky, které přicházely z nejrůznějších stran. Boží slovo se v mno- hém boji samo o sobě osvědčilo jako mocná zbraň. Luther tímto Slovem bojoval proti moci, kterou si neoprávněně papež osvojil, a bojoval jím i proti racionalistické filozofii vzdělanců. Skálopevně stál proti fanatismu, který se na reformaci chtěl přizpůsobit. Všichni tito odpůrci reforma- ce svým způsobem Písmo přehlíželi a lidskou moudrost chtěli povýšit nad zdroj náboženské pravdy a poznání... Skutečné křesťanství uznává Boží slovo za nevyčerpatelný zdroj zjevené pravdy a jako kritérium každého vnuknutí.“ (VLB 193.194)

2. Proč studujeme Písmo? Abychom se seznámili s tehdejší kulturou a tradicemi, nebo proto, aby nás změnilo?

BIBLE A VĚDA

Naše doba je zamilovaná do vědy. Věda vynesla člověka na Měsíc, dělá zázraky na operačním stole, ohromuje svět v oblasti počítačových čipů. Dokonce určuje, čemu můžeme věřit a jak bychom měli žít. Věda je tak úspěšná a současně i oblíbená, že dějiny, psychologie, ba i teologie by se rády formovaly podle jejího vzoru. Vědní obory, jako archeologie, geologie a další, mohou být nápomocny při potvrzování pravdivosti Bible. Nesmí se však stát základem naší víry, ani faktorem, který určuje pravdivost Bible. Když to dovolíme, Písmo už pro nás nikdy nebude tou autoritou, jakou bylo v prvoapoštolské církvi a v reformaci. Základem naší víry a průvodcem našeho života musí vždy zůstat Ježíš a jeho Slovo.

1. Co bude příčinou zděšení a zahanbení mnohých vzdělaných lidí? Jr 8,9; 1 Tm 6,20

2. Jak upevňuje tvoji víru Ježíšovo podobenství podle Mt 7,24-29?

Vede tě k větší závislosti na Božím slovu?

Dům je postavený na základech. Je stavěn podle plánů. Má dveře, okna, kuchyň, obývací pokoj, ložnici, sociální místnosti. Bez všech těchto místností by to nebyl dům. Kdyby neměl základy, dlouho by nestál. Tak je to i s naším životem. Je tvořen mnoha životními oblastmi, máme různá nadání, rozumové schopnosti, citový život, patříme do různých společenských skupin, atd. To všechno dává našemu životu smysl. Bude-li však jeho základem pouze rozum nebo cit namísto Božího slova, rozpadne se jako dům postavený na písku (Mt 7,26).

3. Co se z následujících textů dozvídáme o zdroji pravdy?

J 14,6 _____

Ko 2,3-4 _____

Ž 111,10 _____

4. Jak můžeš svůj život postavit na pevné skále Boží pravdy, aby nestál na proměnlivém písku lidského poznání?

AUTORITA BIBLE A JEJÍ VÝKLAD

1. Na co nás Pavel upozorňuje při výkladu Božího slova? 2 K 4,2 Jakou radu dává Timoteovi? 2 Tm 2,15

2. Čím může být naše mysl zaslepená tak, že nebudeme evangeliu rozumět? Existuje na tuto slepotu lék? 2 K 4,3-6

Reformace způsobila, že Písmo se stalo svou vlastní autoritou a svým vlastním vykladačem. Znamená to, že jedna část Bible vysvětluje její jiné části a poskytuje svůj vlastní kontext pro její výklad. Zahájit výklad Bible zaměřením se na filozofii, vědu nebo tradici, znamená zbavit Bibli její autority.

„Jak chceme zkoumat Písmo? Odstraníme sloupy pravdy jeden po druhém a celé Písmo přizpůsobíme našim tradičním názorům, nebo své postoje a myšlenky ztotožníme s Písmem tak, aby se biblická pravda stala jediným a základním měřítkem? Mnozí dávají slovům Písma takový význam, který vyhovuje jejich názorům. Nesprávným výkladem klamou sami sebe a podvádějí druhé. Boží slovo musíme studovat s pokorným srdcem. Sobectví a touhu po originalitě nechme stranou. Zkoumejte Písmo!“ (Ellen G. Whiteová, RH, 26.7.1892)

Občas se stává, že ve snaze zasáhnout naši kulturu evangeliem, znásilňujeme Písmo. Biblické poselství musí být jasné a použitelné v každodenním životě ve všech částech světa. Nesmíme si ho přizpůsobovat. Úkolem Písma je, čteme-li jej pod vlivem Ducha svatého, změnit naše myšlení a naše životy.

3. Když studuješ Boží slovo, toužíš upřímně poznat jeho vůli pro svůj život, nebo chceš jednoduše obhájit vlastní názory? Jsi ochotný podříditi svoji mysl Boží vůli, aby mohla být změněna?

Doporučené studium

O úloze Písma v přípravě na druhý příchod si v knize Vítězství lásky Boží přečti kapitolu *Naše jediná jistota*.

Bible a milost jsou si ve své podstatě podobné. Spasení je Boží dar. Člověk si ho nemůže nijak zasloužit. Bible je rovněž Božím darem, který přijímáme vírou. Samotná víra je další Boží dar. Tak jak si spasení nemůžeme zasloužit či zmanipulovat si je svým snažením, tak ani Boží slovo není zmanipulovatelné lidskou moudrostí. Tak jako spasení dostáváme jediné z Boží milosti, i v Bibli se nám Bůh zjevuje ze své milosti. Tak jak mají skutky určitou roli při spasení, má i rozum své určité místo při přijímání Božího slova za základ víry. Ztratí-li křesťanství ze zřetele jeden z těchto principů, ztrácí rychle další.

Zavrhneme-li autoritu Bible, přestaneme brát spasení jako Boží dar, protože Písmo i dar spasení jdou ruku v ruce.

1. Bez Bible bychom neměli jistotu druhého příchodu.
2. Bible nám vypráví o Bohu a o spasení, které je pro nás při druhém příchodu připravené.
3. Písmo nám přináší poselství věčného evangelia, které bude kázáno v posledních dnech.
4. Velký spor bude ukončen druhým příchodem. Ti, kteří se na něj připravují a zvěstují druhý příchod, jsou věrní a poslušni Božího slova.

Diskusní otázky

1. Proč je důležité znát biblickou věrouku? 1 Tm 4,6; 2 Tm 4,3; Tt 1,9
2. Jakou roli sehraje autorita Písma v posledních dnech před druhým příchodem Krista?

Shrnutí

Bible je základem naší víry v druhý příchod. Bez ní bychom nevěděli o naději, kterou máme, tj. že se na konci věku setkáme s Bohem.

STVOŘENÍ A DRUHÝ PŘÍCHOD

Základní verš

„Já jsem Alfa i Omega, první i poslední, počátek i konec.“ Zj 22,13

Základní myšlenka

Naše pochopení původu světa a života ovlivňuje naše pochopení Boha a druhého příchodu Ježíše Krista.

Bible a evoluce

Nejpopulárnější teorií o původu a vzniku světa je evoluční teorie, která předpokládá, že život na této zemi se náhodně vyvíjel z neživé hmoty miliony až miliardy let. Někteří křesťané si tuto teorii přizpůsobili. Věří, že život nezačal náhodně, ale Božím zázrakem v malé buňce, která se dále vyvíjela pod Božím dozorem dlouhé věky. Tato teorie se nazývá teistická evoluce.

Díky uvedené teorii se dnešní společnost dívá na původ života úplně jinak. Uvedená teorie ovlivňuje člověka a jeho morální hodnoty, které do něj vložil Bůh. Nebo jsou i ony výsledkem vývoje života a kultury? Řídíme se v životě jistým „zlatým pravidlem“, nebo si žijeme jen tak, jak se nám to právě hodí? Otázka: „Proč jsem na světě?“ podstatnou měrou ovlivňuje pocit vlastní hodnoty, pohled na druhé, postoj k budoucnosti, vztah k Bohu a k jeho působení na svět. Přijmeme-li evoluční teorii, zákonitě se změní náš pohled na spasení a ztratíme jistotu druhého příchodu.

Víra v biblické stvoření je základem jistoty Kristova návratu. Ježíš opět přijde! Přijde, aby člověku vrátil to, co hříchem ztratil. Pokud by svět nebyl stvořen v šesti po sobě jdoucích dnech tak, jak je to popsáno v první kapitole Genesis, neexistoval by žádný prostředek pro obnovu lidstva.

BIBLICKÁ ZPRÁVA O STVOŘENÍ

1. Jaký je rozdíl mezi biblickou zprávou o stvoření a dlouhým evolučním procesem, který se dnes propaguje? Gn 1,1; Ž 33,6.9; J 1,3; Ko 1,16.17

Mnozí vykladači by rádi dali prvním jedenácti kapitolám Bible pouze symbolický význam, ale zbytek Písma to nedovolí. Kristus a celý Nový Zákon mluví o Adamovi jako o historické postavě (Mt 19,4-6; L 3,38; Ř 5,14; 1 K 15,22.45; 1 Tm 2,13; Ju 14). Také o potopě píší jako o skutečné události (Mt 24,38.39; 2 P 2,5). I ti nejradikálnější kritici jsou přesvědčeni, i když Bibli neberou vážně, že bibličtí pisatelé zaznamenávali skutečné události.

Zpráva o stvoření spojuje člověka s Bohem. Bůh a člověk se setkávali tváří v tvář. Nic nestálo v cestě jejich důvěrnému přátelství. Až hřích oddělil stvoření od Stvořitele.

2. Stvoření je paralelou druhého příchodu Ježíše Krista, kdy bude obnoven náš vztah s Bohem. Přečti si dva následující biblické texty a vlastními slovy vyjádři, co tato obnova znamená.

1 K 15,53.54 _____

Zj 21,3 _____

Apoštol Pavel vidí mezi stvořením a druhým příchodem jasnou souvislost. V poslední době budou mnozí lidé zsměšňovat Boží slib druhého příchodu. Budou klást např. otázku: „Tak co je s tím druhým příchodem? Věřili tomu vaši dědové, a pořád se nic neděje.“ (2 P 3,4) Nechtějí přiznat, že Boží slovo, které dalo vzniknout tomuto světu, řídí události před druhým příchodem (2 P 3,5-7).

„Noe byl povolán Bohem, aby předpotopní obyvatelé země upozornil na záhubu, která přijde, pokud nebudou činit pokání. Před blížícím se druhým Kristovým adventem Bůh posílá lidstvu varovné poselství, aby se na tuto událost připravili. Mnozí přestupují Boží zákon a Bůh je ještě dnes ve své milosti volá k poslušnému životu podle jeho svatých přikázání. Všem, kteří se zřeknou hříchu a uvěří v Krista, nabízí odpuštění.“ (PP 102.103)

3. Jakou souvislost vidíš mezi stvořením a druhým příchodem? Opravdu toužíš po střetnutí s Bohem tváří v tvář? Můžeš nějak pomoci druhým v přípravě na tento okamžik?

STVOŘENÍ, BIBLE A DRUHÝ PŘÍCHOD

1. Na co apoštol Petr upozorňuje věřící a co jim radí? 2 P 3,15-18

Mohla by ovlivnit teistická evoluce náš postoj k Písmu? Teologové, kteří se k ní přiklánějí, se dostávají do problému. Ježíš, který sám je Pravda, bere knihu Genesis, jako i celé Písmo, velmi vážně. Proto bychom je měli s plnou vážností respektovat i my. Máme-li problém se zázrakem stvoření, pak bychom mohli mít těžkosti s pochopením a přijetím i dalších biblických zázraků, jako je např. přechod přes Rudé moře, vzkříšení Ježíše Krista a jeho druhý příchod. Kdyby Bůh nestál na počátku dějin člověka tak, jak je to popsáno v Gn 1. a 2. kap., proč bychom pak měli věřit prorocství o ukončení dějin lidstva Kristovým druhým příchodem?

2. Může zaslíbení o stvoření nového nebe a nové země nějak utvrdit naši víru v biblickou pravdu o stvoření a o druhém příchodu? Iz 65,17; Zj 21,1; 22,1.2

Pokud Kristus nebyl schopen stvořit všechno svým slovem, jak bychom mohli uvěřit zprávě, že stvoří nové nebe a novou zemi? Přijetím teistické evoluce zpochybníme biblické zprávy o zaslíbení Božích zázraků. Tato teorie mění náš postoj k samotné Bibli. Musí nás vést k myšlence, že Bible svatá není Božím slovem zjeveným prorokům, ale vznikla v průběhu společenského vývoje literatury starověkých kultur Blízkého východu. Podle teistické evoluce jsou Starý zákon a Nový zákon víc výsledkem lidského génia než Božím slovem. To však není pravda!

3. Vzpomeň si na konkrétní zkušenosti, kdy ti Boží zjevení prostřednictvím Písma pomohlo vidět věci ve správném světle. Proč je Boží vedení tak nutné v zápase s pokušeními?

STVOŘENÍ, BŮH A DRUHÝ PŘÍCHOD

1. Co ti o našem Pánu říkají následující texty?

Ž 139,4 _____

J 16,30 _____

1 J 4,7.16 _____

Ju 25 _____

Zj 16,7 _____

Bůh není pouze Bohem moci a moudrosti, ale především Bohem lásky. Byl by Bohem lásky, kdyby tvořil v dlouhodobém procesu, který by byl plný bolesti a utrpení? V procesu, kde by platil zákon, že silnější přežije? Bylo by to stvoření podle jeho obrazu? Někdo se může domnívat, že je-li Bůh Bohem lásky, nemusí být dostatečně inteligentní. Pravděpodobně nechtěl zapříčinit nějaké utrpení, ale někde udělal nějakou chybu. V teistické teorii není utrpení důsledkem hříchu. Je-li člověk nejsilnějším jedincem, který přežil, pak utrpení je podstatným prvkem v procesu stvoření.

Další, pro nás však nepřijatelnou možností, je tvrzení, že Bůh je Bohem lásky a moudrosti, ale nemá dostatečnou moc. Stvoření podle teistické evoluce bylo to nejlepší, co dokázal. Nedokázal nás však stvořit slovem svých úst. Pro nás je nepřijatelné mít biblickou představu o Bohu, který je vševědoucí, všemohoucí a bezmezně milující, a přitom současně být zastánci teistické evoluce. Tato teorie navíc zpochybňuje Boží působení v dějinách. Pokud byl Bůh při stvoření pouze v pozadí veškerého dění, potom si musíme položit otázku, zda jeho druhý příchod bude opravdu zlomovým momentem v dějinách lidstva. Pokud nás nestvořil svým slovem, dokáže nás při druhém příchodu vzkřísit? Teistická evoluce ve skutečnosti tvrdí, že Bůh nikdy nejednal, nejedná a nebude jednat tak, jak se o tom píše v Bibli.

„Náš malý svět je učebnicí vesmíru. Obdivuhodný záměr Boží milosti, tajemství vykupitelské lásky, je téma, které touží poznat i andělé. Náš malý svět, který se zlořečenstvím hříchu stal jedinou temnou skvrnou slavného Božího stvoření, bude v Božím vesmíru vyvýšen nad jiné světy.“ (TV 19.20)

STVOŘENÍ, ČLOVĚK A DRUHÝ PŘÍCHOD

1. Jak byl člověk stvořen? Gn 2,7 Jakou souvislost vidíš mezi stvořením a vzkříšením při druhém příchodu? 1 K 15,42-55

Bible představuje Adama jako celek. Duše není nějakou oddělitelnou částí. Je spíše nedělitelnou a neoddělitelnou součástí živé bytosti.

Teistická evoluce tento biblický koncept lidské přirozenosti mění. Tvrdí, že jsme se v průběhu tisíciletí vyvinuli z ničeho a v určitém okamžiku nám byla dána duše. Učí, že duše je určitá složka, která se od nás může oddělit (nejsme tedy celek). Tím je otevřen prostor pro učení o nesmrtelné duši a o její preexistenci.

Teistická evoluce si ale sama protiřečí. Nejdříve zpochybňuje Boží působení v dějinách a jeho zázraky, a pak tvrdí, že nějakému zvířeti byla dána duše, a to se tak stalo člověkem. Není to však také zázrak? Pokud je, proč jednoduše nepřijmout biblickou zprávu, ale vymýšlet si něco jiného?

Teistická evoluce zpochybňuje vzkříšení. Když Bůh nemohl stvořit člověka svým slovem, proč by to měl dokázat při vzkříšení? Pokud však při svém druhém příchodu bude svým slovem křísit mrtvé, proč neuznat jeho prvotní stvořitelský čin?

„Závěry, ke kterým dospěli vědci na základě svého vědeckého bádání, se předkládají tak, že pokud mají pravdu oni, nemůže ji mít Bible.“ (CT 377)

„Tito filozofové chtějí, abychom věřili, že člověk – koruna stvoření – se postupně vyvinul z nižších forem života. Tak moc chtějí zbavit Boha jeho svrchovaného postavení ve vesmíru, že člověka okradou o jeho vznešený původ. Přírodu povýšili nad Boha přírody, zbožštili ji, zatímco Stvořitel je před zraky této takzvané vědy ukrytý.“ (ST 20.3.1884)

2. Lidé byli stvořeni podle Božího obrazu (Gn 1,26.27). V čem je hlavní rozdíl mezi stvořením člověka a evoluční teorií vývoje člověka?

3. Mnozí věří, že lidé jsou stále lepší a lepší. To je v protikladu s biblickým chápáním hříchu (2 Tm 3,13). Jaké požehnání přináší důvěra Božím slovu a jeho plánu stvoření a konečné obnovy?

STVOŘENÍ, SPASENÍ A DRUHÝ PŘÍCHOD

1. Co učí Bible o původu hříchu a o jeho důsledcích na celé lidstvo? Ř 5,12.14.21; 6,23 Jaký je zde protiklad mezi biblickým konceptem a myšlenkami evoluce?

Teistická evoluce vyvolává pochybnosti o biblickém chápání hříchu. Podle ní člověk neztratil pádem do hříchu Boží obraz, protože nikdy k Božímu obrazu nebyl stvořen. Spíše se podle této teorie vyvíjí a postupně se k Božímu obrazu blíží. Kdyby teistická evoluce přijala biblické chápání hříchu, musela by tvrdit, že lidstvo bylo stvořeno hříšné v procesu vývoje. Co bychom si potom museli myslet o Bohu, který stvořil hříšné lidské bytosti?

Tato teorie rovněž zpochybňuje biblické chápání Ježíšovy zástupné smrti. Jsme-li v procesu postupného vývoje, pak neexistoval pád do hříchu. Pokud nebyl pád do hříchu, netřeba žádného vykupitele. Ježíš by mohl být morálním vůdcem, který měl určité vize, katalizátorem, který urychlil proces postupného vývoje, ne však naším zástupcem, protože bychom jej nepotřebovali.

2. Co je v Písmu napsáno o podstatě našeho spasení? Ř 5,6-11 V čem se biblické učení o spasení a konečné nápravě liší od evolučního chápání?

Velký spor a plán spasení jsou témata, která mají v adventistické teologii rozhodující místo. Ve světle teistické evoluce se velký spor neodehrává mezi Kristem a satanem, ale je součástí procesu evoluce. Plán spasení je vlastně vývojový postup a ne Boží komunikace, přítomnost, jeho vtělení, utrpení, smrt, vzkříšení, nanebevstoupení, služba ve svatyni, druhý příchod, nová země, atd.

3. Co bych si myslel sám o sobě a o smyslu svého života, kdyby mě nestvořil Bůh? Jak by tento fakt ovlivnil mé chování, vztah k jiným lidem a chápání budoucnosti?

Doporučené studium

V knize *Výchova si přečti kapitolu „Věda a Bible“.*

Přijme-li adventismus teistickou evoluci, přestane být adventismem. Musíme sami v sobě utvrzovat víru v živého Boha, který stvořil svět svým slovem a promlouval prostřednictvím proroků a apoštolů. Musíme sami v sobě utvrzovat víru ve Spasitele, který žil mezi námi, za nás zemřel, byl vzkříšený a vyvýšený, aby se za nás přimlouval v nebeské svatyni. Náš Pán se opět vrátí, aby nás vzal k sobě, aby vzkřísil mrtvé a stvořil novou zemi, kde už nebude hřích. Takový je náš Bůh, kterého uctíváme. Uctíváme Boha Stvořitele. Je to náš osobní Bůh, který touží po přátelství s námi, který nás chce vzít k sobě do království slávy.

„Varovná upozornění Božího slova o nebezpečích, která ohrožují křesťanskou církev ze všech stran, patří nám i dnes. Tak jak se někteří lidé v apoštolské době snažili zničit víru v Písmo pomocí tradice a tehdejší filozofie, zrovna tak se snaží i dnes odvěký nepřítel svést lidi na zakázané cesty pomocí líbivých názorů vyšší kritiky, vývojové teorie, spiritismu, teozofie, panteismu atd. Vyšší kritika, která svojí metodou rozpitvává, odhaduje a přetváří, vlastně víru v Písmo coby Boží zjevení ve skutečnosti podřívá. Brání tomu, aby Boží slovo mohlo usměřňovat, povznášet a ovlivňovat lidský život.“ (SA 474-476)

Diskusní otázky

1. Jak ovlivňuje náš názor na Boží jednání v minulosti náš názor na jeho činy v budoucnosti?
2. Posilní naši víru skutečnost, že Bůh je Stvořitel a že známe jeho plány do budoucnosti?
3. Jaký dopad na tvůj vztah k druhým má vědomí toho, že jsi vyšel ze Stvořitelovy ruky, přijal jsi jeho spasení a očekáváš jeho druhý příchod?

Shrnutí

Nepotřebujeme přehodnocovat biblickou zprávu o druhém příchodu a o nové zemi. Bible nás učí, že Bůh zasáhl do dějin stvořením a určitě to udělá viditelně znovu při druhém příchodu. Tak jako při stvoření učinil všechno svým slovem, tak bude jednat i při vzkříšení. Tak jako na začátku stvořil zahradu Eden, tak na konci stvoří novou zemi. Díky Bohu máme naději na druhý příchod, protože je naším Stvořitelem i Vykupitelem.

SOBOTA A DRUHÝ PŘÍCHOD

Základní verš

„Jako nová nebesa a nová země, které učiním, budou stát přede mnou, je výrok Hospodinův, tak nepohnutelně bude stát vaše potomstvo a vaše jméno. Po každém novoluní, v každý den odpočinku, přijde se sklonit veškeré tvorstvo přede mnou, praví Hospodin.“ Iz 66,22.23

Základní myšlenka

Sobota zvěstuje, že máme osobního Boha. Od stvoření až po jeho druhý příchod nám neustále připomíná náš vztah s Ježíšem.

Sobota je Boží pozvánka

Proč nám dal Bůh sobotu? Co nám sobota říká o Bohu? Co nám sobota prozrazuje o vztahu Boha k člověku a člověka k Bohu?

Sobota je znamením mezi Bohem a námi. Říká nám, že on je naším Bohem (Ez 20,20). Bůh není pojem, filozofie anebo nějaká věc. Je to osobní Bytost, která touží mít osobní vztah s každým z nás. Když se chlapec začne dívce dvořit a věnovat jí určitý čas, je jasné, že s ní chce navázat osobní kontakt. Sobota je Boží pozvánkou k tomu, abychom s ním strávili svatý čas. Je vyvrcholením osobního vztahu s Bohem. Jako všechny biblické pravdy, tak i sobota nám mnoho říká o Bohu a o nás. Dar soboty nás učí navázat s ním osobní kontakt a současně je pro nás „předkrmem“ věčného sobotního odpočinku v nebi, který nastane druhým příchodem Krista. Neznáme přesný časový údaj tohoto radostného setkání. Víme však, že je velmi blízko. Když se naplnil čas, přišel Ježíš poprvé, a když se naplní čas, přijde i podruhé.

SOBOTA PŘIPOMÍNÁ, ŽE BŮH JE STVOŘITEL

1. Srovnej, co nám sobota říká:

- a) o Bohu jako našem Stvořiteli (Gn 2,1-3; Ex 20,8-11)
- b) o nás jako Božím stvořením (Mk 2,27)
- c) o našem vztahu s Bohem (Ex 31,17)

Biblické pochopení soboty souvisí především se stvořením. Bůh se liší od všech ostatních bohů tím, že je Stvořitel. Protože všechno bylo stvořeno prostřednictvím Ježíše, ukazuje sobota na jeho moc, autoritu a vládu. Všechno, co existuje, pochází od něj a je na něm závislé. Tím, že nám sobota připomíná Boha jako Stvořitele, pomáhá nám porozumět sobě samým. Nejsme zde díky náhodě, ale proto, že nás Bůh stvořil. Jako lidské bytosti můžeme tvořit, ale nejsme Stvořitelem. Při životě se neudržíme sami. Bůh nám dává život a vše, co k němu potřebujeme. Člověk si dnes myslí, že sám je stvořitelem. Vyrábí automobily, posílá rakety k jiným planetám, vítězí nad některými nemocemi a drží svůj osud ve svých vlastních rukou. Myslí si, že je vládcem světa a možná i celého vesmíru. Co víc si dnes člověk potřebuje uvědomit, než to, že žije ze závislosti na Bohu Stvořiteli? Sobota je poutem mezi Kristem a jeho lidem, protože vyjadřuje mimo jiné i to, že si člověk uvědomuje svoji závislost na Bohu Stvořiteli a Udržovateli.

2. Jakou roli sehrává sobota při zvěstování evangelia v souvislosti s druhým Kristovým příchodem? Zj 14,6-7

3. Jak může sobota upevnit tvůj vztah k Bohu? V čem je pro tebe nebeským předkrmem?

SOBOTA A VYKOUPENÍ

1. Vysvětlí souvislost mezi vykopením a sobotou na základě zkušenosti izraelského národa. Dt 5,15

Sobota je křesťanským památkem vysvobození z hříchu. Tak jako jsme byli Bohem stvořeni z ničeho mocí jeho slova, zrovna tak nás může vysvobodit z hříchu a proměnit nás ke svému obrazu. Pokud si s někým rozumíme, náš vzájemný vztah se prohlubuje. Jsme-li proměněni k Božímu obrazu, musí se náš vztah s Bohem rovněž upevnit. Sobota je vyjádřením Boží touhy obnovit v nás svůj obraz a mít s námi společenství.

2. Jaká je souvislost mezi sobotou a posvěcením? Ex 31,13; Ez 20,12

Pohanská náboženství jsou plná různých nařízení, která musí věřící dodržovat, aby byli bohové uspokojeni. Různé rituály, odříkávání modliteb a sebetryznící pokání jsou vstupenkami k nebeské blaženosti.

I dějiny křesťanství zaznamenávají příklady mnohých „svatých“, kteří se do Božího království pokoušeli dostat vlastní cestou. Bible však učí, že vlastní silou se do nebe nikdo nedostane. Někteří považují zachovávání soboty za určitou formu legalismu (zákonictví). Boha si představují jako přísného soudce, který čeká, aby mohl potrestat každého, kdo nesprávně zachovává sobotu. Jenže „sobota byla učiněna pro člověka, a ne člověk pro sobotu“ (Mk 2,27). Byla-li sobota ustanovena k našemu prospěchu, znamená to, že bychom měli upustit od jejího svěcení? Ne, sobotu zachováváme. Uvědomme si současně, že nebyla ustanovena pro uspokojování našich sobeckých tužeb, ale proto, abychom měli rozkoš v Pánu (Iz 58,14).

Sobota nám vždy znovu a znovu připomíná, že Pán soboty je naším vykopením a posvěcením. Ujišťuje nás, že jsme vysvobozeni z otroctví hříchu, což znamená sobotu – odpočinek pro naši duši. Tak jako je sobota oddělená ke svatému účelu, jsme my odděleni pro Boha. Chodíme-li s Kristem už zde na zemi, pak vykopení a posvěcení nás naplňuje radostí a těšíme se na společenství s ním v nebi.

3. „I chodil Henoch s Bohem. A nebylo ho, neboť ho Bůh vzal.“ Gn 5,24 V čem se tvé chození s Bohem v době očekávání druhého příchodu Ježíše shoduje s Henochovým chozením?

SOBOTA A ZASLÍBENÍ DRUHÉHO PŘÍCHODU

1. Jak souvisí text u Iz 66,22.23 s druhým adventem? Jakou naději pro budoucnost je pro nás sobota?

„Sobota je věčné ustanovení. Už v obnovené židovské vlasti měla být správně zachována. Na nové zemi budou sobotu světit všichni. Všichni ji budou zachovávat a navěky uznávat Krista jako Stvořitele této země v její rajske podobě i jako Stvořitele nového nebe a nové země, kde bude vládnout spravedlnost a svatost.“ (4 BC 338)

Budoucnost ovlivňuje přítomnost. Představa ukončeného studia, dobré postavení, dovolená, dobré vztahy, to všechno ve velké míře ovlivňuje naše myšlení a život v přítomnosti. Naděje na ozdravení vztahů v manželství může zmírnit současné napětí. Jestliže tedy budoucnost má vliv na přítomnost, pak je nutné dívat se na ni Božím zrakem, a ne lidským. Kdyby nám Bůh budoucnost neodkryl, upadli bychom do zoufalství anebo do falešné naděje na lepší budoucnost.

Sobota poukazuje nejen na Boha stvoření a vykoupení, ale rovněž na Boha budoucnosti, Boha druhého příchodu a Stvořitele nové země. Pokud sobotu doopravdy prožíváme, a ne pouze světíme, zakusíme skutečný odpočinek v naději na druhý Kristův příchod a nové stvoření.

2. Porovnej nebeský odpočinek, do kterého vstupujeme vírou, se sobotním odpočinkem. Žd 4,9.10

Účelem svatby je upevnění vztahu dvou mladých lidí. Podobně i sobota v ráji měla prohloubit vztah mezi našimi prarodiči a Bohem. Po pádu do hříchu měla sobota tento vztah nejen udržovat, ale rovněž ho obnovovat. Naneštěstí se sobota velmi často chápala pouze jako legalistický požadavek, a ne jako balzám na nemocnou lidskou duši. Jiným extrémem je skutečnost, že se sobota vůbec nebere vážně. Proto rovněž nemůže plnit svůj úkol, tj. obnovovat náš vztah s Bohem.

Sobotní den je rovněž předzvěstí požehnání, které lidstvo okusí v bezprostředním společenství s Bohem. Jeho správné zachování svědčí o tom, že vcházíme do odpočinku, který pramení z úplné důvěry v našeho Stvořitele a Vykupitele. Zachování soboty je důkazem naší ochoty vložit svou budoucnost do rukou nebeského Otce.

3. Jak bys vysvětlil, že smysluplné zachování soboty je vyjádřením plné důvěry Bohu? Může snaha zasloužit si spasení správným zachováním soboty zničit její skutečné zachování?

JAK SVĚTIT SOBOTU

1. Napiš tři body, kterými se liší sobota – sedmý den – od běžného odpočinku (např. po práci) v týdnu. Gn 2,3; Ex 20,11 Čím uvedené texty obohatily tvůj pohled na tento zvláštní den?

1. _____
2. _____
3. _____

2. Jak nám příklad Ježíše a jeho učedníků v zachování čtvrtého přikázání pomůže více milovat a poslouchat Boží vůli? L 4,16; 23,56; 24,1

Protože Bůh se s námi chce setkávat, byl to on, kdo dal sobotě její charakter a náplň. Smysluplné zachování soboty svědčí o smysluplném vztahu ke Stvořiteli.

**3. Jak velkou radost nám má přinést svěcení soboty? Iz 58,13.14
Co nám to prozrazuje o Božím charakteru?**

Zachováme-li správně sobotu, pak v ní musíme vidět Boží lásku a jeho záměr odstranit ze země všechny stopy hříchu. Sobota vyjadřuje víru, že nám Kristus připravuje domov, kde náš vztah k němu bude zcela napraven.

„Tak jako na cestě z Egypta do pozemského Kenaánu byla sobota znamením Izraele, je i dnes znamením Božího lidu, který vyšel ze světa a vstupuje do nebeského odpočinku. Sobota je znamením vztahu mezi Bohem a jeho lidem, znamením toho, že mají v úctě Boží zákon. Sobota odděluje věrné následovníky od hříšníků.“ (6T 349.350)

4. Bůh ustanovil sedmý den – sobotu – jako pomník stvoření, vykoupení a naděje na opětovné setkání s ním. Jakými aktivitami můžeme v sobotu Boha uctít?

SOBOTA A BOŽÍ AUTORITA

1. Porovnej čtvrté přikázání s ostatními a vyjmenuj některé rozdíly. Ex 20,1-17

Přikázání o sobotě je jedinečné, protože obsahuje pečeť Božího zákona. Pouze toto jediné uvádí jméno a titul Zákonnodárce. Představuje jej jako Stvořitele nebe i země. Jemu tedy náleží naše úcta a vděk. Kromě této informace z Desatera nenacházíme nic, co by poukazovalo na totožnost Zákonnodárce.

Sobotu máme světit proto, že ji Hospodin označil za svatou. Sobota nebyla určena jako svatý den na základě nějakých pohybů kosmických těles ve sluneční soustavě nebo na základě nějakých biorytmů. Nic v dějinách lidstva, ať už je to kterýkoliv vědní obor nebo lidský zákon, nám nedává žádný argument pro svatost soboty. Zachováváme ji na základě víry v Boží slovo.

2. Uvádějí se různé důvody pro svěcení nebo nesevěcení soboty. Co je však hlavním důvodem pro její zachovávání? Dt 5,12

Zachováváním soboty uznáváme Boží svrchovanou autoritu. Pamatujeme-li na ni, považujeme-li ji za svatou, pak tak činíme proto, že je to Boží příkaz a že Bůh je naším Stvořitelem. Přikázání o sobotě se proto stává měřítkem duchovnosti a často je jediným zkušebním kamenem věrnosti Bohu. Být připravený na svatý sobotní den znamená vymanit se z panství světských věcí, abychom se mohli v tichu svého srdce střetnout s Pánem nebe i země, kterého máme milovat celým svým srdcem, duší, myslí i tělem.

Sobota je proto stromem poznání dobra a zla uprostřed zahrady. Je zkouškou a svědectvím o věrnosti Bohu. Je znamením toho, že Bůh je Bohem, a ne my.

3. Jakým způsobem se sobota stane zkouškou věrnosti Božímu slovu v posledních dnech? Zj 14,12

„Sobota bude velkým zkušebním kamenem věrnosti, protože především tento článek pravdy byl nejčastějším terčem útoků. V závěrečné zkoušce budou lidé jasně vidět vymezující hranici mezi těmi, kteří Bohu slouží, a těmi, kteří mu neslouží.“ (VLB 604-606)

Doporučené studium

V knize Vítězství lásky si přečti kapitolu *Čas soužení*.

„Sobota je znamením vztahu mezi Bohem a jeho lidem, znamením toho, že poslouchají jeho svatý zákon. Bůh přikázal světit sobotu, aby bylo zachováno poznání o něm a aby odlišil své věrné od přestupníků zákona. Je to víra daná svatým, která morální silou převyšuje svět.“ (8T 198)

Sobota nám neustále připomíná Boží plán s člověkem. Je mostem, jehož jedna strana se nachází v čase dokonalého stvoření a druhá v čase dokonalé obnovy. Je symbolem Kristova působení při našem stvoření, vykoupení i znovustvoření našeho původního domova. Správným zachováváním soboty hledáme pravého Boha, který se nám zjevil ve svém Slově, a který přijde podruhé, aby si nás vzal domů.

Diskusní otázky

Vysvětli možné důsledky následujících postojů pro náš vztah s Bohem:

- 1. Člověk sice chápe Bohem danou účelnost soboty, ale přesto ji odmítá nebo zanedbává.**
- 2. Jiný může říci: „Bože, pokud s tebou navážu osobní vztah, naruší to můj životní styl. Dobře, budu zachovávat sobotu, ale budu ji světit tak, jak sám uznám za vhodné a jak mi to bude vyhovovat.“**

Shrnutí

Sobotu můžeme přirovnat k živému plotu, který chrání naše přátelství s Bohem. Bůh nám ji dal, protože ví, že s její pomocí se bude prohlubovat vztah těch, kteří chtějí tento den upřímně světit. Sobota se stává živým důkazem našeho vztahu s Bohem tím, že: 1. poskytuje hodnotný čas, který je velmi důležitý pro rozvíjení tohoto vztahu; 2. pomáhá nám pochopit, jaké společenství chce mít Bůh s námi.

V sobotě nám Kristus nabízí sebe. Takovýto dar nás osvobozuje od každodenního koloběhu života k plnému životu, který máme v něm a připravuje nás na věčný život při jeho opětovném příchodu.

PRVNÍ PŘÍCHOD JE PŘÍPRAVOU NA DRUHÝ PŘÍCHOD

Zlatý verš

„Muži z Galileje, co tu stojíte a hledíte k nebi? Tento Ježíš, který byl od vás vzat do nebe, znovu přijde právě tak, jak jste ho viděli odcházet.“ Sk 1,11

Základní myšlenka

Vtělením Ježíše Krista se naplnilo zaslíbení věčného evangelia, protože se tak obnovilo bezprostřední společenství mezi Bohem a padlými lidskými bytostmi. Přišel, aby zjevil Otce, žil v souladu s jeho vůlí a zemřel za nás, aby nás při svém opětovném příchodu úplně proměnil ke svému obrazu.

Tajemství Ježíšova narození

„Při přemýšlení o vtělení Ježíše Krista stojíme před tajemstvím, které lidská mysl nemůže pochopit. Čím více o tom přemýšlíme, tím více žasneme. Jaký obrovský protiklad můžeme vidět mezi božstvím Ježíše Krista a bezmocností novorozence v betlémských jeslích! Lze překlenout vzdálenost mezi mocným Bohem a bezmocným dítětem? A přesto, Stvořitel světa, ten, ve kterém byla plnost božství tělesně, se narodil jako slabé dítě v jeslích. Božství se tajemně spojilo s člověkem. Člověk a Bůh se stali jedno. V tomto spojení je naděje pro padlé lidské pokolení. Díváme-li se na Krista jako na člověka, díváme se současně na Boha a vidíme v něm odlesk jeho slávy a obraz jeho osoby.“ (5 BC 1130)

Kristus se stal mostem, který spojuje nebe se zemí. Přišel jako posel od Boha, aby nám zjevil charakter svého Otce a přivedl nás zpět k Bohu do obnoveného Eden. Vtělením se stal jedním z nás, a když se vrátí, bude opět jedno s námi. Svoje lidství si navždy ponechá.

JEŽÍŠ – DOKONALÝ BŮH

1. Co Bible říká o Kristově přirozenosti? J 8,58; Ko 2,9 Co měl Ježíš sám v sobě? J 5,21.26

„Byl to Kristus, kdo oslovil na hoře Oréb z hořícího keře Mojžíše: 'JSEM, KTERÝ JSEM...' (Ex 3,14). Když přišel v lidské podobě, představil se: ‚JÁ JSEM‘. Dítě z Betléma, tichý a pokorný Spasitel je Bůh, který se zjevil v těle (1 Tm 3,16).“ (TV 24.25)

Ježíš byl zajedno s Bohem. Byl s Otcem od počátku. Všechno bylo stvořeno jeho prostřednictvím, protože měl život sám v sobě. Ježíš měl podíl na Otcově slávě ještě dříve, než povstal svět (J 17,5). Ten, kdo viděl Ježíše, viděl Otce (Mt 11,27; J 14,9). Kristus přišel na tento svět, aby zjevil Otce (J 1,18). Janovo evangelium vrcholí uznáním Ježíše za Boha tak, jak to řekl Tomáš: „Můj Pán a můj Bůh“ (J 20,28).

2. Jaký je vztah mezi Ježíšem, Duchem svatým a naším slavným dědictvím? Ef 1,13-14

Ježíš přišel poprvé z nebe na zem, aby nás při svém druhém příchodu mohl vzít ze země do nebe. Při prvním příchodu poslal Ducha svatého jako záruku naší úplné obnovy a získání slavného dědictví v Kristu.

Kristovo vtělení je zárukou jistoty jeho druhého příchodu. Tak jako se naplnilo zaslíbení o prvním příchodu Mesiáše, naplní se i zaslíbení o jeho druhém příchodu.

To, že na sebe vzal lidskou podobu, svědčí o jeho touze nás vykoupit. Náš Pán zasáhl do dějin člověka, když nás stvořil a vykoupil. Při druhém příchodu zasáhne do dějin člověka znovu tím, že si věrně vezme k sobě do své slávy. Naše stvoření a vykoupení jsou zárukou toho, že naše konečná náprava bude skutečností. Kristovo vítězství nad smrtí a jeho vzkříšení garantuje naše vítězství nad smrtí a naše vzkříšení. Jeho vzkříšení je prvotinou, aby při jeho příchodu byli vzkříšeni ti, kteří jsou Kristovi (1 K 15,23).

„Svým životem a svou smrtí dosáhl Kristus nejen nápravy toho, co zkazil hřích. Satanovým záměrem bylo navždy odloučit člověka od Boha. V Kristu jsme však spjati s Bohem těsněji, než kdybychom byli nikdy nepadli.“ (TV 24.25)

JEŽÍŠ – DOKONALÝ ČLOVĚK

1. Co nám Bible říká o Ježíšově lidství? J 1,14; Ga 4,4

Mnohé části Písma popisují Ježíše jako člověka (Ř 5,15; 1 K 15,21). Připisují mu běžné lidské pocity. Ježíš rostl a byl oblíbený u Boha i u lidí (L 2,40.52). Byl pokoušen d'áblem (Žd 2,18) a trpěl (Žd 5,8). Naplno se u něj projevovaly lidské emoce, např. když zápasil v Getsemane (Mt 26,38), když plakal u hrobu Lazara (J 11,34.35), nebo když projevil spravedlivé rozhořčení (Mk 3,5). „Ježíš za svého pozemského života přinesl s bolestným voláním a slzami obětí modliteb a úpěnlivých proseb Bohu, který ho mohl zachránit před smrtí...“ (Žd 5,7)

U Ježíše můžeme rovněž vidět přirozené fyzické potřeby. Byl unavený (J 4,6), měl žízeň (v. 7), hladověl (Mt 4,2), jedl chléb (Mt 26,26), potřeboval spánek (Mt 8,23.24), jeho pot v Getsemane byl jako kapky krve (L 22,44), na kříži naposledy vydechl (L 23,43-46) a byl pochovaným do hrobu (J 19,38-40). Vzal na sebe tělo a krev (Žd 2,14). Ježíš nebyl duch, byl z masa a kostí (L 24,38-43). Nemusíme věřit tomu, že Kristus měl lidskou přirozenost, protože on člověkem skutečně byl.

2. Jak spojují Lukáš a apoštol Pavel prvý příchod Krista v těle s jeho druhým příchodem ve slávě? Sk 1,9-11; Tt 2,11-14

„Tím, že přijal lidskou podobu, stal se Kristus člověkem; svým božstvím je spojen s trůnem Božím.“ (TV 23.24)

Nanebevzetí Ježíše je obrazem spojení země s nebem, lidstva s Bohem. Když Ježíš odcházel, díval se do tváří svých učedníků, aby se zanedlouho díval do tváře svého nebeského Otce.

Andělé učedníky utěšovali, říkali jim, že tentýž Ježíš (který přišel poprvé a nyní odchází do nebe) přijde znovu z nebe na zem. Učedníci byli pevně přesvědčeni, že jednoho dne budou upřeně hledět k nebi a spatří svého Vykupitele znovu přicházet. Boží milost nás nabádá, abychom denně chodili s Bohem a připravovali se na přivítání Krista při jeho slavném druhém příchodu.

„Tím, že na sebe vzal naši přirozenost, spojil se Spasitel s lidmi poutem, které se nikdy nezlomí. Je s námi spojen navěky.“ (TV 24.25)

3. Jakou souvislost, s ohledem na předešlý citát, můžeš nalézt mezi prvním a druhým příchodem Ježíše?

ZKOUŠENÝ JAKO MY ...

1. Proč Písmo o Ježiši mluví jako o našem soucitném Veleknězi? Žd 4,15; 2 K 5,21

Kristus byl pokoušen ve všem zrovna tak jako my. Jeho pokušení bylo reálné. Kdyby nemohl podlehnout, jeho pokušení by neměla žádnou moc. „Mnozí tvrdí, že je nemožné, aby Kristus podlehl pokušení. Pak by se ale nemohl ocitnout v Adamově postavení a nemohl by zvítězit tam, kde Adam padl. Kdybychom my museli na kterémkoli poli podstupovat těžší zápas, než jaký podstoupil Kristus, pak by nám nemohl přijít na pomoc. Náš Spasitel však na sebe vzal lidskou přirozenost se všemi jejími sklony. Přijal přirozenost člověka, který je vystaven pokušení. Nemusíme snášet nic, čemu nebyl vystaven on... Ve jménu člověka zvítězil Kristus tím, že obstál v nejtěžší zkoušce.“ (TV 116-118)

Kristus by nevinný Syn Boží. Nebylo v něm hříchu. Žil tak, jak měl podle Božího přání žít člověk na počátku – v souladu s Bohem. Žil v neustálém spojení se svým Otcem.

2. Srovnej postavení Krista, který při prvním příchodu nese hříchy celého světa, s Kristem, který se při druhém příchodu ukáže „bez hříchu“! Žd 9,28

„Výraz „bez hříchu“ je protikladem výrazu „nést hříchy mnohých“. Při svém prvním příchodu na sebe Kristus vzal hřích celého světa... Pro nás se stal „hříchem, abychom se v něm stali Boží spravedlností“ (2 K 5,21). Dílo, které přišel vykonat, bude dokončeno jeho druhým příchodem.“ (7 BC 457) Bezhríšný Člověk na sebe vzal hříchy mnohých, a když přijde podruhé, ukáže se „bez hříchu“ jako dovršení nápravy.

Ježíš prošel všemi pokušeními nejen proto, aby s námi soucítil, ale také proto, aby nám mohl pomáhat a zastupovat nás. Jeho vítězství na zemi nám otvírá brány nebes. Díky daru jeho milosti jsme jím usmířeni s Bohem. Jeho první příchod je základem pro jeho druhý příchod. Skutečně má veškeré pravomoci pro naši záchranu.

Vzhledem k tomu, že žijeme v moderní době, máme sklony k tomu, abychom všechno, co vezmeme do svých rukou, rozebrali, vyzkoušeli a přetvořili podle svých představ. „Rozebrat růži“ však znamená zničit ji. Mnozí přesně totéž činí s Kristovým vtělením. Můžeme se pouze divit tajemství, že věčný Bůh vesmíru se snížil k tomu, že se stal jedním z nás. Je čas, abychom „odložili skalpel“ a v úctě a bázni se před ním sklonili.

KRISTUS ZÁPASIL A ZVÍTĚZIL

1. Jaký je vztah mezi Kristovým utrpením, které prožil na tomto světě, a radostí světa, které se vzdal? Žd 12,2; 2,10 Jak to můžeme uplatnit ve svém životě?

Kristus čelil a odolal satanovým pokušením dokonalou poslušností vůle svého nebeského Otce. Představa přicházejícího království slávy mu pomáhala obstát v tomto hříšném světě. Pro Krista to nebyl žádný abstraktní zážitek, ale nevyhnutelná nutnost zajistit věčnost všem, kteří se mu plně odevzdají. Snášel všechno především proto, aby mnohé mohl spatřit ve svém věčném království. Jestliže milostí zůstáváme v Kristu, s pomocí Ducha svatého se učíme odolávat pokušením a snášet utrpení – abychom při jeho druhém příchodu byli dokonalí.

„Když byl Kristus po svém ponížení oslaven... jeho zástupnou smrtí mohli být oslaveni mnozí... Kristovo vtělení a smrt umožnily lidskému pokolení žít ve slávě.“ (7BC 405)

„Mít podíl ve věčnosti s vykopenými všech věků a s nepadlými bytostmi ostatních světů bylo nadějí, která působila našemu Pánu, když trpěl v Getsemane a na golgotském kříži, dokonalou radost.“ (7BC 482)

2. Srovnej slova, která Ježíš slyšel od Otce po svém křtu, se slovy, která slyšel od satana při svém prvním pokušení na poušti. Mt 3,16-17; 4,3 Můžeme to nějak aplikovat do svého života?

„Když byl Kristus pokoušen na poušti, stál na Adamově místě, aby obstál v té zkoušce, ve které Adam zklamal.“ (RH, 28.7.1874)

Satan vedl naše první prarodiče k pochybnostem o Božím slově. Chtěl, aby věřili především svým smyslům. I Kristus byl při pokušení veden k tomu, aby začal pochybovat o slovech svého Otce, která slyšel při křtu. Mohl říci: „Je to normální, aby Otec nechal svého syna čtyřicet dní na poušti o hladu a osamocené? Dokážu proto nyní své božství nevyvratitelným zázrakem!“ On se však plně spoléhal na Boží slovo. Odpověděl: „Je psáno.“ Satan se snažil ve Spasiteli probudit touhu žít nezávisle na Bohu Otcí. Na rozdíl od našich prvních prarodičů Kristus nezklamal a zvítězil, protože zůstal plně závislý na moci slova svého Otce.

3. Vzhledem k tomu, že Kristův příchod se blíží, stojí dnešní Boží lid na základech Božího slova tak pevně, že se nebude spoléhat pouze na své smysly?

4. Mám někdy touhu dát přednost před Božím slovem tomu, co se mi zdá rozumné?

VÍTĚZSTVÍ V JEŽÍŠI

1. Jaká je souvislost mezi Ježíšovým pokušením a vítězstvím – a naším pokušením a vítězstvím? Jaký vliv má na naše spojení s ním náš pohled na soud a druhý příchod? 1 J 4,17; Zj 3,20.21

Jedině Kristus prošel všemi utrpeními a pokušeními, která postihují člověka. Nikdo jiný zrozený z ženy nebyl tak krutě napadán pokušením, nikdo jiný nenesl tak těžké břemeno hříchu a bolesti světa. Nikdy nežil člověk, jehož soucit by byl tak hluboký a něžný. Soucítí se vším, co lidstvo prožívá, ale jeho zájem není pouze všeobecný a neurčitý. Ztotožňuje se s každým pokoušeným, zápasícím a unaveným člověkem.

Nikdy nemůžeme čestně říci, že naše pokušení jsou silnější než Kristova. Byl pokoušen, když byl zesláblý hladem, opuštěný lidmi, i když se cítil v soudní síni před Pilátem, v Getsemane nebo na Golgotě opuštěný i Bohem. „Nejsilnější pokušení přepadla Krista ve chvíli jeho největší slabosti.“ (TV 119.120) Propadl se do hlubin lidského pokušení, aby zvítězil v zápase za toho nejslabšího z nás a abychom mohli díky jeho vítězství vstoupit do jeho slávy. „Chceme-li se podobat Kristu na této zemi, musíme zůstat v lásce a v Bohu. Je to láska, která nás spojuje s Učitelem a přetváří nás k jeho podobě.“ (TBC 670)

„Ti, kdo milují Soudce, nemusí z něj mít strach. Důvěřujeme mu ne proto, že naše poznání je nedokonalé, ale pro jeho bezúhonný charakter a smiřující obětí Krista, našeho Spasitele.“ (7BC 669)

Kristova pokušení byla ve skutečnosti větší než naše, protože nikdo z nás není pokoušen použit „své božství“ k vlastnímu prospěchu. Když byl Kristus před veleknězem Annášem, „věděl, že by postačil jen záblesk Boží moci a krutí pronásledovatelé by leželi v prachu... Slovem nebo pohledem mohl donutit své pronásledovatele, aby ho uznali za Pána pánů a Krále všech králů, vládců, kněží i chrámu. Zachovat si však dobrovolně postoj jednoho z nás patřilo k tvrdým zkouškám jeho pozemského života.“ (TV 700-703)

Kristus nepřemohl hřích použitím božské moci. „Ježíš zvítězil tím, že se podřídil Bohu a věřil mu...“ (TV 131) „Nepoužil pro sebe nic z božských schopností, i když mu byly nabízeny.“ (TV 23.24)

Především se musíme podřídít Bohu, protože z moci pokušitele se sami nevymaníme. Budeme-li mu odporovat ve vlastní síle, staneme se snadnou kořistí jeho svodů.

2. Jak ve svém životě uplatňuješ zaslíbení o duchovním vítězství? F 4,13 a Jk 4,7

Doporučené studium

V knize Touha věků si přečti kapitolu *Pán vstal*.

„Hlas, který zvolal z kříže „Dokonáno jest!“, uslyšeli mrtví. Pronikl skrze zdi hrobek a vyburcoval spící ze spánku. Tak tomu bude, až Kristův hlas zazní z nebes. Jeho hlas pronikne do hrobů, otevře hrobky a mrtví v Kristu vstanou. Při Spasitelově vzkříšení se otevřelo několik hrobů; při jeho druhém příchodu však jeho hlas uslyší všechny Boží děti, aby vyšly ze svých hrobů k slávě nesmrtelného života. Táž moc, která vyvedla Krista z hrobu, vyvede jeho církev a oslaví ji s ním „nade všechny vlády a vrchnosti, mocnosti a panství a nad každé jméno, které jest jmenováno nejenom v tomto věku, ale i v budoucnu“ (Ef 1,21).“ (TV 786.787)

„Lidství Božího Syna je pro nás vším. Je to zlatá nit, která nás spojuje s Kristem a jeho prostřednictvím s Bohem... Kristus byl skutečným člověkem a tím podal důkaz o své pokoře. A přesto to byl Bůh v těle.“ (1SM 244)

Diskusní otázky

1. Jaké riziko podstoupil Kristus svým životem člověka na zemi?
2. Proč se smrti říká „poslední nepřítel“? (1 K 15,26)

Shrnutí

Ježíš byl vyslaný nebem, aby byl živým mostem mezi Bohem a padlým lidstvem. Jeho první příchod je zárukou konečné nápravy při jeho druhém příchodu. Na tomto světě udělal všechno pro to, abychom se stali dědici budoucího světa. Každý aspekt jeho pozemské služby by měl náš pohled zaměřit k našemu nebeskému dědictví.

SPASENÍ A DRUHÝ PŘÍCHOD

Zlatý verš

„Neboť Bůh tak miloval svět, že dal svého jediného Syna, aby žádný, kdo v něho věří, nezahynul, ale měl život věčný.“ J 3,16

Základní myšlenka

Bůh svou lásku k nám dokázal tím, že poslal svého jediného Syna na zem, aby zde s námi žil a za nás zemřel. To bylo a je jádrem spasení a klíč jistoty druhého příchodu. Bez Ježíšova života, jeho smrti a vzkříšení bychom neměli naději na druhý příchod.

Kristova smrt odhaluje nezměrnost Boží lásky

V poslání svého Syna na svět můžeme spatřit pouze záblesk Boží lásky k nám lidem. Kristus přišel, aby žil tak, jak bychom měli žít my. Zemřel za nás, abychom při druhém příchodu mohli být dokonale obnoveni. Riziko, že své božství použije ve svůj vlastní prospěch, bylo veliké. Boží Syn opustil nebe, aby se stal člověkem se všemi jeho sklony. Bůh se rozhodl poslat Krista na svět ještě před jeho stvořením, pro případ, že by člověk zklamal (Ř 5,8). Kříž nám ukazuje výšku, hloubku a šířku Boží lásky, ale současně i závažnost hříchu. Satan se svými anděly se snažil zničit Božího Syna i jeho spasitelné dílo. Golgota se stala věčným svědectvím velikosti Boží lásky na straně jedné a na straně druhé důkazem zlobnosti hříchu. Díky Kristově oběti na golgotském kříži jsme chráněni před hříchem a smrtí a žijeme v jistotě, že budeme obnoveni při druhém příchodu.

KŘÍŽ SVĚDČÍ O BOŽÍM ODSOUZENÍ HŘÍCHU

Kříž je svědectvím o tom, že se Bůh zabývá hříchem velmi vážně. Hřích je vzpoura proti Bohu, která se projevuje tím, že člověk chce mít jiné bohy, kterým dává přednost před milujícím Bohem vesmíru, který dává život. Je to touha žít nezávisle na Bohu. Boží rozsudek však jasně říká, že „zemře ta duše, která hřeší“ (Ez 18,4). Bůh takový rozsudek vynáší nad hříšníky velmi nerad. Proto se Ježíš rozhodl vzít tento trest na sebe, aby nám při svém druhém příchodu mohl dát věčný život.

1. Proč volal Ježíš ke svému Otcovi v takové úzkosti? Mt 27,46

„Obával se, že hřích je Bohu tak odporný, že od něj zůstane navždy odloučen. Kristus prožíval úzkost, kterou pocítí hříšník, až se milost přestane přimlouvav za padlé lidstvo. Vědomí, že hřích obrátil Otcův hněv proti němu jako zástupci člověka, učinil kalich, který pil, tak trpký, že Božímu Synovi puklo srdce.“ (TV 752.753)

Poprvé celý vesmír viděl a pochopil Boží rozsudek nad hříchem. Kříž nám prozrazuje, jak odporný je Bohu hřích. Není divu, že Bůh nepřistoupí s hříchem ani na ten nejmenší kompromis. Každý musí vidět Boží odsouzení hříchu, aby už nikdy nebylo ve vesmíru pro hřích místo, aby se hřích vícekrát nezrodil. Kříž nám také pomáhá poznat Boha jako Boha lásky, i když na konci bude nucen zničit zlo i s těmi, kteří ho páchali.

Bůh volá hříšníky, aby za ním přišli dříve, než bude konec. Pak už bude pozdě. Ježíš vzal trest za hřích na sebe a má právo nám místo věčné smrti nabídnout věčný život. Pouze ten, kdo je Život, nám může takový dar života nabídnout. Pouze ten, kdo má život sám v sobě, může stát na místě, kde jsme měli stát my.

Bůh nesnížil kritéria stanovená pro věčný život. Je nutný dokonalý soulad s jeho charakterem a s celým vesmírem. Jákýkoliv další požadavek by vedl k anarchii. Kristus vzal následky provinění na sebe, aby ještě v tomto čase ukázal svoji spravedlnost, totiž že je spravedlivý a že má právo ospravedlnit toho, kdo mu věří (Ř 3,26). Bůh zjevil svůj charakter lásky a spravedlnosti. Jeho spravedlnost spočívá v tom, že nezlehčil závažnost hříchu tím, že by odstranil jeho následky. Boží láska se projevila v tom, že vzal tyto následky na sebe.

2. Jak na tebe působí představa života ve světě, kde není ani stopy po hříchu? Jak připravuješ sebe a další lidi na tento den?

KRISTUS – NÁŠ ZÁSTUPCE

1. Jaké proroctví vyřkl nechtíc velekněz o zástupné oběti Kristově? J 11,49-52

Ježíš se postavil na naše místo v tomto hříšném světě, abychom my v budoucím světě mohli žít v jeho blízkosti. Zemřel Spravedlivý, aby mnohé vysvobodil z hříchu do spravedlnosti a ze smrti do věčného života. Kristus přišel, aby představil svého Otce. To, že Bůh je láska, dokázal např. uzdravováním nemocných, darem odpuštění, něžným dotykem, ale především svou smrtí na kříži. Kristus je rovněž důkazem Boží spravedlnosti. Na kříži ukázal, že Bůh nebude tolerovat hřích na zemi ani ve vesmíru a že jednoho dne jej s konečnou platností zničí. Golgota nám říká, že Bůh je Bohem lásky i spravedlnosti. Kristus vzal náš trest na sebe, abychom my mohli odrážet jeho slávu.

2. Jak nám Bůh zjevil svou lásku a spravedlnost? 1 J 4,9,10; Ř 3,21-26

Bůh celého vesmíru se snížil k tomu, že náš hřích vzal na sebe. Chceme-li pochopit Boží lásku, musíme si uvědomit, že jako hříšníci jsme předmětem Božího hněvu, ale zároveň jsme lidé, které Kristus miluje a za které zemřel. „Jedním z paradoxů Nové smlouvy je to, že právě Boží láska odvrací Boží hněv. V tom poznáváme skutečnou lásku.“ (D. Guthrie)

3. Proč poslal Bůh svého Syna na tento svět? 1 J 2,2; 2 K 5,21

Mnozí lidé nedokáží pochopit, že Kristus přišel zemřít za naše hříchy. Podle jejich názoru chybí křesťanské zvěsti vědecký a filozofický základ. Myslí si, že mají právo rozhodovat o své vlastní pravdě a morálce, že mohou mít svoji vlastní spravedlnost. Být závislími na smrti jiného se jim přičí a zdá nespravedlivé.

4. Po staletí stále znovu a znovu zaznívá Kristova otázka, zda najde Syn člověka víru na zemi, když podruhé přijde (L 18,8)? I dnes zní otázka: Najde Kristus víru v mém srdci, až se vrátí? Jak mu dovolím, aby v mém srdci upevňoval víru a připravoval mě na svůj příchod?

BOŽÍ ZJEVENÍ A SPASENÍ

1. Co bylo podstatou vzpoury Adama a Evy proti Bohu? Gn 3,1-7

Had se zeptal: „Opravdu tohle řekl Bůh?“ Adam s Evou uvěřili slovům pokušitele, která byla v přímém rozporu s tím, co Bůh řekl. Nedůvěra tomu, co Bůh řekl, způsobila vyhnání z ráje a lidské pokolení tím bylo uvrženo do hříchu a zkázy. Pouze důvěra v Boží slovo a jeho plán záchrany nám může získat ráj nazpět.

2. Co se můžeme naučit z Božího zjevení v jeho Slově o jeho snaze nás zachránit? Ř 5,8-11

Jak se můžeme seznámit s plánem spasení? Jak můžeme poznat Kristovu úlohu v plánu naší záchrany? Můžeme poznat Boží plán spásy pozorováním světa okolo nás? Může naše věda a filozofie pomoci Bohu v naší záchrance?

Lidskou přirozeností je vytvářet si vlastní představy o Bohu, které se většinou nezakládají na jeho zjevení v Kristu a v Bibli. Tím vzniká pokušení, abychom biblický obraz Boha posuzovali lidskými měřítky. Začneme se ptát: „Jaký je vlastně Bůh? Bude opravdu při svém příchodu trestat hříšníky? Skutečně zemřel na kříži za nás? Je to morální, aby jeden člověk zemřel místo druhého? Možná, že Kristus přišel, aby představil Boží lásku, ale ne, aby vzal náš trest na sebe.“

Podle Božího slova však Kristus přišel, aby se postavil na naše místo. Přišel, aby svým životem zaplatil za naše hříchy. Jeho velká láska byla dokonale prokázána na golgotském kříži, kde se stal naším smířením, naší zárukou a naším zástupcem. To není lidský výmysl. Tato pravda má svůj původ v Bohu, který se nemění.

3. Jak bude ovlivněna naše víra v druhý příchod Krista, když nebudeme věřit biblické pravdě, že za nás Kristus zemřel?

SPASENÍ JE BOŽÍ DAR

1. Co je spasení a jak ho můžeme získat? J 17,3; Ef 2,8-10 Jakou roli v našem spasení hrají dobré skutky? Tt 3,4,5

Bůh se rozhodl stát se jedním z nás a zemřít za nás. Neudělali jsme nic pro to, abychom si zasloužili jeho přízeň. Pouze Boží milost nás může vrátit k samotnému Bohu. Ve své velké lásce touží obnovit takové společenství s člověkem, jaké bylo na počátku v ráji a které už bude trvat navěky.

Tragédií zůstává, že Kristus – Stvořitel světa – přišel za těmi, které stvořil, a oni ho nepřijali. Byl Stvořitelem, byl tedy pravým světlem. Jeho stvoření však dalo přednost tmě. Ale ti, kteří jej přijali a uvěřili mu, dostali právo nazývat se Božími dětmi (J 1,6-11).

2. Existuje jediný způsob, jak se můžeme zbavit strachu ze soudu a odsouzení. Který? Ř 8,1; J 5,24

Kristus nepřišel, aby svět odsoudil, ale aby ho zachránil. Přišel, aby nám představil Boha, se kterým bychom mohli žít v dokonalém přátelství po celou věčnost. Ti, kteří Kristu uvěřili, nebudou odsouzeni, ale ti, kteří v něj nevěří, už jsou odsouzeni. Milovali více tmu než světlo a nepřišli k Ježíši, který je zdrojem světla (J 3,17-19).

3. Co rozhoduje už dnes o získání věčného života? 1 J 5,11-13

Kristus stojí u dveří a klepe. Čeká, že jej pozveme dál, aby vstoupil do našeho života. Chce se stát naším celoživotním přítelem (Zj 3,20). Visel na kříži, aby odstranil všechny bariéry, které nám překážejí na cestě k nebeskému domovu. Na kříži zakusil odloučení od Boha, které jsme měli prožít my, aby nám pomohl k věčnému vztahu s nebeským Otcem.

4. Jak reaguješ na to, když ti Bůh ukáže tvůj hřích? Je pro tebe informace, že Kristus zemřel místo tebe, dobrou zprávou? Dává ti to naději pro soud?

VZKRÍŠENÍ K NOVÉMU ŽIVOTU

1. Jak souvisí Kristovo vzkříšení s naším chozením v novotě života? Ř 6,1-5

Bůh nás chce spasit, abychom se k němu mohli vrátit. Věříme-li v Kristovu smrt, Bůh odstraní hřích, který nás od něj odděluje. Setrváváme-li v hříchu, zůstáváme od Boha odloučení. Hospodinovu milost nedostáváme proto, abychom mohli žít v hříchu nadále, ale aby nás od hříchu osvobodila.

„Ježíš, Vykupitel světa, umožnil tomu nejhříšnějšímu, nejchudšímu, nejtýranějšímu a nejopovrhovanějšímu přijít k Otci a mít domov tam, kam jej Ježíš odešel připravit pro ty, kteří jej milují. Ti, kteří vstali s Kristem a chodí v novotě života, jsou Bohem vyvolení a svatí. On se k nim přiznává a miluje je. Uzavřeli slavnostní smlouvu, že se jejich životy budou vyznačovat pokorou, a oblékli si roucho spravedlnosti. Oddělili se od světa, tzn. od jeho ducha a jeho praktik. Jejich životy svědčí o tom, že se učí u Krista...“ (SD 133)

2. Jak se lze zbavit otročení hříchu, chceme-li žít pro Boha? Ef 2,1-10 Jak můžeme zvítězit nad tímto světem, abychom mohli žít ve světě Božím? 1 J 5,4,5; J 3,3

Ježíš přišel na tento padlý svět, aby svůj lid zachránil před hříchem (Mt 1,21). Zemřel za naše hříchy, ale byl vzkříšen, abychom i my mohli žít. Zemřel, aby zboural to, co nás od něj dělilo. Byl však vzkříšen, aby nám dal život. Bůh chce, abychom začali žít v novotě života, protože touží, abychom s ním chodili. Tato příprava je nutná, chceme-li s ním žít po celou věčnost.

3. Co říká Boží slovo o naší povaze, když tvrdíme, že známe Krista, ale nežijeme podle jeho přikázání? Co je to poslušnost z lásky? 1 J 2,3-6; 5,2,3

Pamatuj, že věčný život znamená poznat Boha a Ježíše Krista (J 17,3). Tvrdíme-li, že známe Krista, pak tím prohlašujeme, že máme věčný život. Jan dále říká, že pokud porušujeme Boží přikázání, nemůžeme mít věčný život.

Doporučené studium

V knize Touha věků si přečti kapitolu *Golgota*.

„Na Krista – našeho zástupce – byly vloženy nepravosti nás všech. Byl počten mezi přestupníky, aby nás mohl vykoupit z trestu, který nám podle zákona náležel. Jeho srdce tížil každý hřích Adama a jeho potomků. Boží hněv namířený proti hříchu, coby projev Božího odporu vůči nepravosti, děsil jeho Syna. Celý život Kristus zvěstoval padlému světu dobrou zvěst o milosrdenství a odpouštějící lásce Otcově. Podstatou jeho zvěsti byla spása i pro ty největší hříšníky. Nyní však, obtížen strašným břemenem hříchu, nemůže vidět Otcovu smířlivou tvář. Člověk nikdy nepochopí, jaký zármutek dolehl na jeho srdce ve chvíli největší úzkosti, kdy se od něj odvrátila Boží tvář. Tato mučivá trýzeň byla tak velká, že tělesnou bolest téměř nevnímal.“ (TV 752.753)

Žít, to neznamená pouze se narodit. Je pravda, že k našemu narození jsme ničím nepřispěli – je to jednoduše dar, na kterém jsme závislí. Narození je pouze vstup do života, a neurčuje celý náš život. Nebudeme-li růst a nedospějeme-li, pak náš život nenabude velkého významu. Podobně je to i se spasením. Je zcela Božím darem. Neexistuje nic, co bychom mohli udělat, abychom si je zasloužili. Bůh nám nabízí plné spasení. Kristus přišel, abychom měli život. Protože byl Kristus vzkríšen z mrtvých, má právo nás pozvat k novému životu ve věčnosti.

Diskusní otázky

1. Jak by měl můj život zjevovat skutečnost, že jsem byl Kristovou krví zachráněný před Božím hněvem? (Ř 5,8-10)
2. Jak rozumíme Božímu sebehodnocení v jeho Slovu, že je Bohem spravedlivým i laskavým?
3. Chci se stát součástí Božího plánu obnovy nebe a země? Proč?

Shrnutí

Boží plán spasení je kompletní. Vysvětluje jak naše hříšné postavení, tak Boží charakter lásky a spravedlnosti. V Kristově krvi nám nabízí věčné smíření s Bohem. Dává nám naději a jistotu druhého příchodu, obnovuje naše věčné společenství s Bohem.

SVATYNĚ A DRUHÝ PŘÍCHOD

Základní verš

„Až po dvou tisících a třech stech večerech a jitrech dojde svatyně spravedlnosti.“ Da 8,14

Základní myšlenka

Boží soud je dobrou zprávou těm, kteří dovolili, aby je Ježíšova krev očistila od hříchu a stala se jim jistotou spasení.

Přišel čas soudu

Text u Da 8,14 v návaznosti na Da 9,24-27 mluví o předadventním soudu, který začal v nebeské svatyni v roce 1844. Myšlenka na soud vyvolává u mnohých věřících strach a pocity úzkosti. Jedním z důvodů, proč se nejeden z nás bojí Božího soudu, je představa, že Bůh čeká na příležitost, abychom „dostali, co si zasloužíme“. Milující a milosrdný Ježíš však na sebe vzal to, co jsme si zasloužili (smrt), a dal nám to, co si zasloužil on (život). Ti, kteří našeho Pána takového neznají, ve snaze zbavit se strachu popírají soud, o kterém se píše v Bibli. Soud je však pro jeho věrné následovníky dobrou zprávou, protože až se Kristus vrátí, obnoví vše do původního stavu.

DOBŘÁ ZPRÁVA O SOUDU

1. Co Bůh říká o smrti bezbožných? Ez 33,11 Co nám to prozrazuje o Bohu?

2. Jaký postoj měl k soudu David? Ž 96,10-13 Proč se na soud těšil? Ž 26,1; 43,1

David byl hříšník, a přesto se soudu nebál. Proč? Protože dokázal prosit o odpuštění. „David přijal zvěst o ospravedlnění z víry. Pochopil, že i když je velký hříšník, mohou být jeho hříchy překryty a očištěny krví Zástupce. Modlil se: ‚Zbav mě hříchu yzopem (yzop byl součástí obětního obřadu – Lv 14,4-6; Nu 19,18; Ex 12,22) a budu čistý‘ (Ž 51,9).“ (Richard M. Davidson)

3. Jak bude tento soud ukončen? Da 7,21.22

Předadventní soud ukazuje celému vesmíru postavení svatých před Bohem. Spasení Božího lidu jím není ohroženo. Obávat se ho musí ti, kdo Kristovu nabídku spasení odmítli. Ale pro ty, kteří žijí v Kristu, je předadventní soud důvodem k chvalo zpěvu. Už od roku 1844 se mohou věřící těšit z probíhajícího soudu. Započal vyšetřující fázi a bude pokračovat v době milénia, aby byl nakonec vynesený rozsudek, kterým bude satan umlčen. Kristus – Pravda – obhájí Boží lid. Poselství prvního anděla „přišla hodina jeho soudu“ (Zj 14,7) je součástí „věčného evangelia“. Ospravedlnění a jistota soudu jsou pro nás dobrou zprávou, protože soud předchází Kristův blízký návrat. V naší konzumní společnosti se velmi draze platí za to, co má nějakou hodnotu. Tu však Ježíš zaplatil svým životem.

4. Co je při soudu důležitější – to, co si Bůh myslí o mně, nebo o mém Zástupci?

KRISTUS A SOUD

V současnosti při soudním líčení mají soudce, žalobce i obhájce každý jinou roli. Při nebeském soudu bude Kristus zastávat více úloh.

1. Co nám následující texty říkají o Kristově poslání během soudu?

Žd 2,17,18 _____

Žd 7,25 _____

1 J 2,1 _____

J 5,22 _____

Jak nádherná a radostná zpráva! Náš přítel stojí během soudu vedle nás a přimlouvá se za nás. On je opravdu vším, co během soudu potřebujeme. Vyzývá nás, abychom přišli k trůnu milosti beze strachu (Žd 4,16).

2. Čím tě text Žd 4,14-16 povzbuzuje natolik, že můžeš k trůnu milosti přistupovat s důvěrou?

„Ve svém vidění pozoruje Jan okolo Božího trůnu věrné, kteří prošli velkým soužením. Byli oblečeni do bílého roucha a korunováni nesmrtelnou slávou. I když je zde na zemi pokládali za smetí, na předadventním soudu jsou jejich charaktery a životy přineseny před Boha a tento slavnostní tribunál ruší rozhodnutí jejich nepřátel. Je prokázána jejich věrnost Bohu a jeho slovu. Jsou jim, jako vítězům v boji s hříchem a satanem, uděleny nejvyšší nebeské pocty.“ (OHC 361)

3. Jaký postoj budu mít k soudu, pokud vím, že se Bůh na můj charakter dívá skrze Krista? Jakou změnu v mém životě tato skutečnost vyvolá již dnes?

4. Jsem ochotný prosit v pokoře o Kristův charakter?

ODPUŠTĚNÍ HŘÍCHŮ A SOUD

Jsou-li nám naše hříchy odpuštěny, proč se v budoucím soudu budou prověřovat naše skutky? Naše hříchy tedy nejsou zapomenuty v okamžiku, kdy nám byly odpuštěny? Může poslední soud ještě něco přehodnotit?

- 1. Biblické napětí mezi „už“ a „ještě ne“ v tomto případě znamená, že Bůh už naplnil některá zaslíbení, zatímco jiná se mají ještě naplnit. Najdi tyto dva pojmy v následujících dvojicích textů:**

1 P 1,18,19

Ef 4,30

Ř 8,14-17

Ř 8,23

2 Tm 1,9

Mt 24,13

V pozemské svatyni byly hříchy kajících hříšníků vyznávány denně. Svatyně se však očišťovala od všech hříchů jedenkrát za rok ve dni smíření (Lv 16,16). Podobně i naše hříchy, jsou-li vyznány a odpuštěny (Ž 51,1.9), jsou přikryty krví Krista. Záznam o nich však bude zrušen až na předadventním soudu (Zj 3,5; Ex 32,33; Žd 10,14-18; Da 12,1-2; Mt 10,32.33).

Soud neohrožuje jistotu spasení. Poté, co bude díky smířčí oběti Ježíše Krista vymazán poslední hřích, záznamy všech hříchů budou z nebeské svatyně navždy odstraněny. Hřích neexistuje – celý vesmír je čistý. Jak nádherná a úžasná zvěst!

Soud, který otevírá dveře druhému příchodu, je nedílnou součástí věčného evangelia, je radostnou zprávou.

- 2. Jak máme dnes žít, víme-li, že žijeme v čase konce?**

- 3. Jak se můžeme dělit o evangelium s ostatními, aby se i oni mohli těšit na druhý příchod Ježíše?**

JISTOTA SPASENÍ A SOUD

1. Jaké místo máme v Boží rodině? 1 J 3,1 Jak souvisí naše spasení s Ježíšem?

1 J 5,12.13; J 6,47 Jak to ovlivňuje náš život a naši svědeckou službu?

Bůh touží s každým z nás navázat osobní vztah. To je přece důvod, proč nás stvořil, vykoupil a proč nás chce vzít k sobě domů. Bůh chce, abychom ve svém vztahu k němu měli naprostou jistotu.

2. Co udělá Bůh s hříchy, které nás od něj oddělují? Iz 43,25; 38,17

Bůh chce, abychom měli takový pocit jistoty, jaký mají děti u milujících rodičů. Pouze tak můžeme přistupovat ke trůnu milosti s důvěrou a těšit se ze společenství s Bohem.

„Odevzdáš-li se mu a přijmeš-li jej za svého Spasitele, potom tě pro své zásluhy pokládá za spravedlivého, bez ohledu na hříšnost tvého života. Namísto tvého charakteru je před Bohem charakter Kristův a Bůh tě přijímá tak, jako bys nikdy nezhřešil... Co víc, Kristus mění srdce. Skrze víru přebývá ve tvém srdci. Toto spojení s Kristem musíš udržovat vírou a ustavičnou odevzdaností své vůle jemu. Pokud tak budeš jednat, bude v tobě Kristus působit chtění i skutečné konání podle své dobré vůle.“ (CK 62-64)

3. Jak ti uvedené citáty napomáhají s radostí očekávat druhý příchod?

4. Proč bys měl mít v srdci touhu hlásat věčné evangelium o tom, že přišla hodina jeho soudu?

SPASENÍ A SOUD

1. Jak jsme spaseni a jak jsme souzeni? Ef 2,8; Kaz 12,14

Napětí mezi spasením z milosti na straně jedné – a soudem ze skutků na straně druhé znepokojuje mnohé křesťany. Jak mohou být skutky podkladem pro soud, když jsme spaseni vírou?

2. Jaký je vztah mezi vírou a skutky? Jk 2,14-18

Je-li víra bez skutků mrtvá, znamená to, že jsme spaseni odměnou za vykonané dobré skutky? Pavel dokazuje, že ne. Ze skutků zákona nebude před Bohem ospravedlněn žádný člověk (Ř 3,20). Zbavuje víra zákon platnosti? Ne! Potvrzuje ho (Ř 3,31). Jak máme tedy rozumět biblickému učení o tom, že jsme spaseni milostí, ale souzeni podle zákona?

Vztah mezi spasením a svatostí nám pomáhá pochopit text v Lv 16. kap., kde se píše o Dni smíření, o očištění nebeské svatyně. Očištění ukazuje na den soudu. V předešlých kapitolách se píše o odpuštění hříchu prolitou krví obětí. Následující kapitola mluví o svatosti. Richard M. Davidson to vysvětluje následovně: „Jsem přesvědčen o tom, že význam Dne smíření můžeme pochopit pouze na pozadí celé knihy Leviticus. Předem dnem smíření vidíme krev – slovy Nové smlouvy zástupnou obět' a ospravedlnění. Jistota v Den smíření se zakládá výhradně na krvi zástupné oběti.“ Následující kapitoly knihy Leviticus jsou výzvou k posvěcení a svatosti. Dnem smíření je spojená krev se svatostí, ospravedlněním a posvěcením. Struktura této biblické knihy zdůrazňuje vyvážené poselství evangelia. I když dobré skutky nikdy nebudou základem pro naše spasení, následují je.

3. Konám dobré skutky, abych byl spasený, nebo proto, že jsem spasený? Ovlivňuje tato skutečnost nějak můj život?

Doporučené studium

V knize Patriarchové a proroci si přečti kapitulu *Plán vykoupení* a v knize Touha věků kapitulu *Dokonáno jest!*

„Zákon vyžaduje spravedlnost – spravedlivý život a dokonalou povahu, a tu člověk nemá. Nemůže tedy vyhovět požadavkům Božího svatého zákona. Kristus, který přišel na zem jako člověk, žil svatým životem a představil dokonalou povahu, kterou nabízí jako štědrý dar všem, kdo ji chtějí přijmout. Jeho život vystupuje za život lidí... Lidskou povahu Kristus ztvárňuje podle Boží povahy... V životě toho, kdo věří v Krista, se naplňuje spravedlnost zákona.“ (TV 761.762)

Diskusní otázky

1. **Žijeme v čase soudu. Proč je důležité, aby byl soudem prozkoumán můj život a mé skutky?**
2. **Mohou mé dobré skutky svědčit během soudu v můj prospěch?**
3. **Těším se z toho, že žiji v rozhodující době soudu? Pomáhá mi tato skutečnost zvěstovat, že „přišla hodina jeho soudu“?**

Shrnutí

Svatí prožívají v čase soudu radost, protože jsou ospravedlněni. Oblékli si roucho Kristovy spravedlnosti a žili v jeho síle. Spojme se a zvěstujme věčné evangelium, že „přišla hodina jeho soudu“ (Zj 14,7). Nastala poslední etapa Božího plánu spasení, která ohlašuje blízkost druhého příchodu, tisíciletého království v nebi a věčného života na nové zemi.

OBLAK SVĚDKŮ A DRUHÝ PŘÍCHOD

Základní verš

„A toto evangelium o království bude kázáno po celém světě na svědectví všem národům, a teprve potom přijde konec.“ Mt 24,14

Základní myšlenka

Bůh měl své posly, kteří ztracenému lidstvu hlásali poselství o smíření. V rozhodujících okamžicích, před důležitými událostmi, přinášeli tito poslové vždy mimořádná sdělení. V posledních dnech, ve kterých žijeme, nese světu Boží lid evangelium o jeho druhém příchodu.

Mimořádní Boží poslové

„Ovšem, Panovník Hospodin nečiní nic, aniž by zjevil své tajemství prorokům, svým služebníkům“ (Am 3,7). V rozhodujících historických okamžicích povolává Bůh neobyčejné lidi. Noe dostal příkaz varovat před blížící se potopou. Abraham byl povolán k tomu, aby se stal otcem nového národa. Mojžíš vysvobodil svůj lid z egyptského otroctví. Bůh použil Jozueho a Káleba, aby přivedli jeho lid do zaslíbené země. Jeremjáš měl přivést lid k pokání před blížící se pohromou z Babylóna. Jan Křtitel ohlašoval příchod Mesiáše. V posledních dnech povolává Bůh své lidi, aby ztracenému lidstvu přinesli celé evangelium. Chce upozornit celý svět na svůj blízký příchod, aby nikdo nemusel zahynout. Jeho poselstvím však není pouhé varování. Bůh si přeje, aby lidé přijali oběť jeho Syna a dar smíření. Chce, aby nikdo nezahynul, protože touží po našem společenství. Proto hledá lidi, kteří budou v posledních dnech, těsně před Ježíšovým návratem, celému světu zvěstovat evangelium o Božím království.

NOE PŘED POTOPOU

1. Jací byli Noemovi současníci? Gn 6,11-13 Může se tehdejší morálka srovnávat s morálkou lidstva žijícího těsně před druhým příchodem Krista? L 17,26.27; 21,34-36

I ti, kteří uctívali pravého Boha, odmítli Noemovo poselství. Byli přesvědčeni, že Bůh lásky nemůže zničit své stvoření. Tehdejší věda je přesvědčila o tom, že nemůže pršet – vždyt' od stvoření nikdy nepršelo. Mysleli si, že Noe mluví o blížícím se soudu jen proto, aby je zastrašil, a že žádné nebezpečí nehrozí. (Bližší informace – viz PP, kapitola *Potopa*)

2. Co udělal Noe proto, aby předal Boží poselství a zůstal věrný, i když se blížila poslední hodina tehdejší společnosti? Žd 11,7

„Byl to příklad víry v Boží zjevení.“ (PP 92-95) Naproti tomu „mudrci tohoto světa, kteří studovali vědu a objevovali přírodní zákony, tvrdili, že takováto možnost neexistuje, a proto Noemovo poselství nemůže být pravdivé. Schopní muži Noemovy doby se spojili proti Boží vůli a pohrdli Božím poselstvím i jeho poslem. Když jej nedokázali přesvědčit – Noe zůstal neochvějně věrný Božímu slovu, označili jej za blouznivce a chvástavého starce, který věří nevědeckým pověrám... Noe neměl čím vyvrátit jejich vědecké důkazy. Mohl však zvěstovat Boží slovo, protože věděl, že v sobě skrývá nekonečnou Stvořitelovu moudrost a že neztratilo nic na své pravdivosti a síle, přestože jím lidé pohrdají a vysmívají se mu.“ (ST 18. 4. 1895)

3. Můžeme Ježíšovo vítězství na poušti přirovnat k tomu, jak Noe stál za Božím slovem? Mt 4,1-11

4. Jakou víru bys musel mít, kdybys sedm dní čekal v korábu na déšť, a místo něho se kolem korábu shromáždil dav, který by se ti posmíval a urážel tě? „Noe zůstal věrný jako skála v bouři.“ (PP 95-97) Jak můžeš zůstat v těchto nepokojných dnech, těsně před druhým příchodem, věrný ty?

ABRAHAM – OTEC VÍRY

1. Co žádal od Abrahama Bůh a jaké zaslíbení patriarcha dostal? Ž 11,8-10

Abraham žil v kaldejském prosperujícím a kulturním městě Ur. Aby uchoval Bůh poselství milosti, povolal Abrahama, který opustil pohodlný život v kruhu své rodiny a přátel a stal se poutníkem. Patriarchova bezvýhradná poslušnost je jedním z nejpozoruhodnějších důkazů víry, jaké v Bibli nacházíme. Víra mu byla podstatou toho, v co doufáme, a zdůvodněním toho, co nevidíme (Žd 11,1). Taková víra nás při Kristově návratu dovede do zaslíbené země.

„Abraham se spolehl na Boží zaslíbení, přestože neměl žádnou jistotu, že se naplní. Přesto opustil domov, své příbuzné i rodný kraj a poslušně šel, kam ho vedl Bůh. Sám nedokázal vysvětlit svým přátelům své počínání. Duchovní věci je třeba posuzovat duchovně...“ (PP 126.127)

2. Jak zkoušel Bůh Abrahama? Gn 22,1-14 Je lidská moudrost v protikladu s životem víry v Boží slovo?

Abraham, otec víry, byl zkoušen v nejvyšší možné míře. Bůh mu nařídil obětovat zaslíbeného syna Izáka, skrze kterého chtěl požehnát všechny národy. Jak lehko by se dalo zdůvodnit, že Boží rozhodnutí zabít Izáka je v rozporu s jeho zaslíbením o jeho budoucnosti! Příkaz v rozporu s Božím charakterem lásky! To nemohl být Boží hlas, který Abraham slyšel. Dokážeme si představit, co patriarcha prožíval? Skrze víru poslechl a věřil, že Bůh splní své zaslíbení. Ve zkouškách víry, které nás před Kristovým příchodem čekají, je Abraham vzácným příkladem. Když ho Bůh povolal z Kenaánu, mohl mít mnoho logických důvodů, aby zůstal v Ur. Město bylo pro svoje kulturní a ekonomické zázemí určitě lepším místem pro evangelizaci než Kenaán. Základem Abrahamovy poslušnosti však bylo „tako praví Hospodin“.

Abraham byl zaměřený na nebeský domov, když očekával město s pevnými základy, jehož tvůrcem a stavitelem je Bůh (Žd 11,10).

3. Jakých pozemských věcí jsem ochoten se vzdát, abych mohl žít v nebeském domově? Na co se soustředím ve svém životě, když očekávám Kristův druhý příchod?

KÁLEB, JOZUE A ZASLÍBENÁ ZEMĚ

Izraelci se utábořili v místě, které se jmenovalo Kádeš-Barnea, aby se připravili na vstup do zaslíbené země. Odtud bylo vysláno dvanáct zvěďů, aby zjistili obranyschopnost měst, morálku a zdatnost nepřátelských vojsk. Úkol splnili, prošli celým územím.

1. S jakými dojmy se zvědové vrátili? Nu 13,28-33

Izraelitě nepotřebovali žádného vojenského odborníka na to, aby pochopili, že není v jejich silách podmanit si tuto krajinu. Nepřátelské národy měly opevněné cesty, vojenské kamenné pevnosti byly postaveny na strategických místech, města měla silné hradby, armády byly dobře vycvičeny a vyzbrojeny a žili tam obří. Naproti tomu stály civilní izraelské síly bez jakýchkoliv bojových zkušeností a bez řádné vojenské výzbroje. Každý vojenský odborník by řekl, že za těchto podmínek nemohou dosáhnout žádného vítězství. Z pohledu člověka šlo o beznadějnou situaci. Myslelo si to i deset z dvanácti zvěďů. „Nemysleli na Boha a chovali se tak, jako by se museli spoléhat pouze na sílu vlastních zbraní.“ (PP 388.389)

Bůh dal nejen zaslíbení, ale též příkaz. Izrael si měl podmanit Bohem vybrané a určené území. Bůh bude bojovat za ně a zvítězí. Káleb a Jozue věřili jeho slovu, byli připraveni jít pod Božím vedením bojovat a porazit nepřítel a obsadit zaslíbenou zemi. Mnozí Izraelci však začali pochybovat. Pochybnosti se velmi rychle šíří tam, kde se spoléhá pouze na lidskou moudrost. Protože svým vlastním úsudkům věřili více než Božímu slovu, přišli pochybovači o zaslíbenou krajinu.

Do zaslíbené země nikdy nevzkročíme díky svému úsilí či svým argumentům. Občanství získá pouze lid víry, který přes všechna protiventství uvěřil Božímu slovu a přijal je. Co se z lidského hlediska zdá mnohdy naprosto nerozumné, je z Boží perspektivy lehkou uskutečnitelné. Ti, kdo budou mít víru jako Káleb a Jozue, vstoupí do zaslíbené země při Ježíšově návratu.

2. Jak bys hlasoval, kdybys byl jedním z Izraelitů v Kádeš-Barnei?

Jak hlasuješ dnes, když stojíš před branami nebeského Kenaánu? Zdržuje tě něco od vstoupení do zaslíbené země?

JAN KŘTITEL A MESIÁŠ

1. Jaké bylo posláni Jana Křtitele podle proroctví Zachariáše? L 1,76-80 Co o něm píše apoštol Jan? J 1,6-8

Jan byl Bohem poslaný, aby vydal svědectví o tom, že v Ježíši přišla na zem milost a pravda. Kristovým posláním bylo zjevit nám Otce (J 1,15-18). Jan, plný Ducha svatého, obrátil mnohé z izraelských synů ke Kristu. Tak připravoval lid na přijetí Mesiáše (L 1,16.17). „Přípravou cesty pro Ježíšův první příchod se Jan stal symbolem těch, kteří budou připravovat Kristův druhý příchod.“ (TV 101.102)

Jan hlásal lidem Boží poselství o pokání a spravedlivém životě velmi působivě a jasně. Řekl: „On musí růst, já však se menšit“ (J 3,30). V reakci na jeho kázání činili pokání a nechali se pokřtít lidé s různým společenským postavením.

2. Srovnej posláni Jana Křtitele s našim poslánim – připravit Kristu cestu pro jeho druhý příchod. L 1,17; Sk 1,8-11

Jan Křtitel byl příkladným mužem víry. Kdyby list Židům psal o novozákonních hrdinech víry, jistě by tam bylo jeho jméno. A přece, na konci svého života, oslabený pobytem ve vězení, je v pokušení pochybovat. Tváří v tvář problémům můžeme se i my dostat do podobného pokušení. Musíme však znovu získat odvahu ze zkušenosti Jana Křtitele, který se „... nevzdal víry v Krista. Vzpomínka na hlas z nebe a sestupující holubici, Ježíšova neposkvrněná čistota, moc Ducha svatého, která spočinula na Janovi, když vstoupil do blízkosti Spasitele a svědectví pro-rockých spisů – to všechno svědčilo o tom, že Ježíš z Nazareta je Zaslíbeným.“ (TV 215.216)

3. Tak jako Jan hlásal první Kristův příchod, tak máme my hlásat jeho druhý příchod. Existuje účinný způsob, kterým můžeme nést poselství o Božim Beránkovi a pomoci tak jiným, aby byli připraveni na jeho příchod?

VÍRA V BOŽÍ ZASLÍBENÍ

1. Na splnění kterého zaslíbení čekali všichni hrdinové víry? Ž 11,10.13-16. Co spojuje Noeho, Abrahama, Káleba, Jozue, Jana Křtitele a další muže víry?

- a) *Žili vírou.* Každý z nich se mohl spoléhat na své rozumové schopnosti. V životě se mohli řídit principy lakomství, materialismu a moci. Žili však vírou v Boží slovo. Jejich víra nebyla založena na lidských možnostech, ale na Božím slově. Byla podstatou – základem toho, v co doufali (Žd 11,1).
- b) *Vírou očekávali město, jehož projektantem a stavitelem je Bůh* (Žd 11,10.16). Je to blahoslavená naděje, že očekáváme příchod našeho Pána, který nás uvede do svého království slávy.
- c) *Každý z nich vykročil vpřed s vírou v Boží slovo.* Aby se Noe zachránil, musel vstoupit do kórábu, Káleb a Jozue museli jít do zaslíbené země plné nepřátel. Jan Křtitel měl připravit lid na první příchod Mesiáše. V posledních dnech povolává Bůh lidi ke zvěstování druhého příchodu Mesiáše. Budme věrní v plnění tohoto mimořádného poslání tak, jako naši předchůdci.
- d) *I když byli omylní, díky Boží milosti žili čestně.* Noe byl muž spravedlivý... Noe chodil s Bohem (Gn 6,9). Bůh znal Abrahama jako muže, který přikáže svým synům a svému domu tak, že budou ostříhat cestu Hospodinovu, činit spravedlnost a soud“ (Gn 18,19).

2. Porovnej, co Jan a Petr říkají o tom, jací máme být vzhledem k jistotě druhého příchodu. 2 P 3,11.12; 1 J 3,1-7

V této poslední době povolává Bůh lidi, kteří jsou ochotni žít vírou v jeho Slovo, vykročit a jít za ním všude tam, kam je povede. Život Božího lidu, s ohledem na soud a brzký příchod Spasitele, se vyznačuje láskou a věrností Bohu.

Doporučené studium

V knize *Výchova si přečti kapitulu Zdroj a cíl pravého vzdělávání* a v knize Patriarchové a proroci kapitulu *Potopa*.

Boží ideál pro jeho děti je vyšší, než ta nejvznešenější lidská myšlenka. Božskost – podobnost Bohu – to je meta, které je třeba dosáhnout.

„Lidé zapomněli na svého Boha a uctívali výtvary své vlastní fantazie. Hluboký úpadek byl toho důsledkem... Nepozvedne-li se mysl nad lidskou úroveň, nepozvedne-li se vírou k rozjímání o věčné moudrosti a lásce, klesá člověk stále níž a níže. Vyznavači falešných bohů připisovali svým božstvům lidské vlastnosti a vášně, čímž je snižovali na úroveň vlastní hříšnosti.“ (PP 91.92)

Diskusní otázky

- 1. Uved' charakteristiku lidí, kteří hlásají druhý příchod Krista. Jak se u nich projeví skutečnost, že oni se zmenšují, aby Kristus mohl růst v jejich životě?**
- 2. Jakou roli sehrává víra, zbožnost a věrnost při hlásání evangelia před Kristovým příchodem?**
- 3. Proč si Bůh přeje, abychom mu při jeho druhém příchodu byli podobní?**
- 4. Jak máme my, kteří žijeme v poslední době, hlásat varovné poselství bez kompromisů, ale přitom přesvědčivě a s láskou?**

Shrnutí

Tak jako měl Bůh v dějinách lidstva před každou významnou událostí své posly, i dnes si připravuje ty, kteří jsou ochotni hlásat, že Kristus přijde podruhé. Vírou se budou držet Božího slova jako svého vůdce. Přijmou Krista jako toho, kdo je může zbavit hříchu (1 J 3,3). Z Boží milosti se stanou svatými, protože on je svatý (1 P 1,15.16).

SVĚDECTVÍ OSTATKU A DRUHÝ PŘÍCHOD

Základní verš

„Tu jsem viděl jiného anděla, jak letí středem nebeské klenby, aby zvěstoval věčné evangelium obyvatelům země, každé rase, kmeni, jazyku i národu. Volal mocným hlasem: ‚Bojte se Boha a vzdejte mu čest, neboť nastala hodina jeho soudu; poklekněte před tím, kdo učinil nebe, zemi, moře i prameny vod.‘“ Zj 14,6.7

Základní myšlenka

Bůh zaslíbil, že před koncem dějin tohoto světa bude ostatek hlásat evangelium, aby připravil lidstvo na brzký příchod Ježíše.

Boží slovo přináší oživení a smíření s Bohem

Trojandělské poselství má obrátit pozornost světa na druhý příchod Ježíše Krista (Zj 14,7-16). V minulém úkolu jsme si řekli, že Bůh vždy před významnými událostmi posílal k lidem své posly. S blížícím se koncem světa promlouvá Bůh k lidem prostřednictvím ostatku. Nenabízí ani lacinou milost či nové evangelium, ale nabízí *evangelium věčné*.

Bůh čekal velmi dlouho na obnovení vztahu, který byl v zahradě Eden přerušen. Teď, při druhém příchodu, opět stane člověk před Bohem tvář v tvář. Hřích už nezpůsobuje rozdělení. Boží charakter už nebude neprávem napadán. Jeho věrný ostatek Boží slovo nejen káže, ale také podle něj žije a svými životy ukazuje světu, jaký Bůh skutečně je. Zvěstováním úplného evangelia vzdává Bohu chválu. Vyzývá lid, aby vyšel ze tmy falešné bohoslužby do světla spase-ní a připravil se na blížící se druhý příchod Krista.

HODINA BOŽÍHO SOUDU A DRUHÝ PŘÍCHOD

1. Jak rozumíme výrazu, že „nastala hodina jeho soudu“ (Zj 14,7)? Proč je toto naléhavé poselství hlášáno právě před druhým příchodem?

„Podle adventistického výkladu jde o soud, který začal roku 1844. Očišťování pozemské svatyně bylo jeho předobrazem... Nejde o vykonání rozsudku při příchodu Krista, kdy všichni dostanou svoji odplatu. Jan viděl, že poselství tří andělů (Zj 14,6-12) předcházelo druhému příchodu Krista (v. 14). Kromě toho je poselství o soudu spojeno s varováním a výzvou, které svědčí o tom, že možnost záchrany stále ještě trvá.“ (7BC 828)

V textu Zj 14,5 je nádherné ujištění o tom, že Boží ostatek bude před Božím trůnem bez poskvrny. Ne proto, že žil bezhříšným životem, ale proto, že vyznal a litoval svých hříchů a vírou v Ježíše Krista byl oblečen do roucha jeho dokonalé spravedlnosti.

2. Jaký význam má soud pro blízkost druhého příchodu?

3. Jaký vliv má soud na můj každodenní život, když si navíc uvědomuji blízkost druhého příchodu?

POKLEKNĚTE PŘED TÍM, KDO UČINIL NEBE I ZEM

1. Proč je výzva „poklekněte před tím...“ tak důležitá? Zj 14,7

Naše moderní doba neuznává, co o stvoření říká Boží slovo. Mnozí si myslí, že lidská moudrost je lepším učitelem než víra. Domnívají se, že jejich víra musí být založena na „objektivních důkazech“, jako je např. evoluce. Jaký důkaz může křesťan o stvoření nabídnout? Odpověď nám dává list Židům, když říká, že víra je podstatou toho, v co doufáme, a zdůvodněním toho, co nevidíme, a že vírou chápeme, že Boží slovo všechno utvořilo tak, aby se z neviditelného stalo viditelné (Žd 11,1.3).

Přijímáme-li koncept doslovného, viditelného druhého příchodu Ježíše Krista, musíme přijmout i biblický koncept stvoření. Při druhém příchodu Kristus promění žijící spravedlivé v okamžiku (1 K 15,52) a mrtví v Kristu budou vzkříšeni (1 K 15,20-22). Učiní to tou samou mocí, kterou na počátku stvořil svět a člověka. Pokud Bůh nestvořil svět tak, jak je to napsáno v Bibli, potom nemusí nastat ani druhý příchod. Proto lidé přicházejí s různými alternativními, ale nebiblickými vysvětleními.

Proč tak záleží na tom, čemu věříme ve věcech stvoření a druhého příchodu? Protože Bůh chce, abychom znali pravdu o něm a o jeho vztahu k člověku. Musíme být velmi opatrní, abychom nezaměnili pravdu o Bohu za klam. Potom bychom totiž místo Stvořitele uctívali stvoření (Ř 1,24.25).

2. O jakém biblickém způsobu uctívání Stvořitele mluví Bible? Ex 20,11; 31,17 V čem spočívá jeho význam?

Sobota, jako součást stvoření, je neoddělitelnou součástí věčného evangelia. V posledním období lidských dějin má rozhodující úlohu. Jediným způsobem svědčí o naší lásce a odevzdání Bohu, o naší ochotě žít vírou v jeho Slovo. Takovou víru potřebujeme, abychom připravili jak sebe, tak i druhé na setkání s Bohem.

3. Proč je výzva „poklekněte před tím, který ...“ obzvlášť důležitá pro ty, kdo žijí před druhým příchodem?

TRPĚLIVOST SVATÝCH

Čtrnáctá kapitola Zjevení je naplněná důležitými informacemi o vyvrcholení velkého sporu. Osmý verš jasně mluví o Božím hněvu proti falešným náboženským systémům. Nebeské vojsko „žne“ zemi a jednou provždy bude skoncováno s těmi, kteří se postavili v tomto sporu na stranu zla. Svatým však uvedená kapitola přináší evangelium – budou zachráněni a spaseni (v. 12.13).

1. Jaký popis Božího lidu nacházíme po utišení nepokojů? Zj 14,12; 12,17

Jako protiklad těch, kdo chtějí měnit časy a zákony (Da 7,25). Boží lid zachovává příkázání, včetně čtvrtého (Zj 14,7). Boží lid je připravený na druhý příchod. Ten, který nepoznal hřích, se kvůli nám stal hříchem, abychom se my stali v něm Boží spravedlností (2 K 5,21). Boží lid bude prostřednictvím Kristovy spravedlnosti a s pomocí Ducha svatého odrážet Kristův charakter.

2. Jak definuje kniha Zjevení „Ježíšovo svědectví“? Zj 12,17; 19,10

Boží ostatek v době konce dostane týž dar prorockví. Věříme, že se projevil skrze Ellen G. Whiteovou. Její služba byla pro církve velkým požehnáním. Rady o zdraví a výživě, které psala před více než sto lety, věda objevuje až dnes. Adventistické zdravotní ústavy, které byly založeny z podnětu prorockých rad, přinášejí zdraví mnohým. Zájem této ženy o rozvoj křesťanského vzdělávání pomohl tisícům studentů a její rady byly velkou pomocí při formování církevní organizace.

Daleko důležitější, než její podíl na formování církve, je její důraz na Bibli svatou. Ona sama sebe vnímala jako „menší světlo, které vede k většímu světlu“. (CM 125) Její spisy neměly nahradit Bibli. Autoritativním a neomylným zjevením Boží vůle je Písmo svaté. Ono je normou charakteru, zjevuje pravé učení a hodnotí zkušenost.

3. „Trpělivost svatých“ podle Zj 14,12 vydává svědectví o nezlomné vytrvalosti v útlaku a pronásledování. Jsou tyto vlastnosti součástí mého každodenního života a svědectví?

UYDĚTE Z NĚHO, LIDE MŮJ

1. Srovnej poselství druhého a třetího anděla. Zj 14,8-11 O co Bohu jde v každém poselství?

Hřích je přestoupením Božího zákona a odděluje nás od Boha. Rovněž modlářství nás s ním rozlučuje, protože vede k uctívání jiných bohů (Ex 20,2-6). Patří sem i lidské představy, které pocházejí spíše z lidského pozorování a přemýšlení, než z Božího slova. Bůh si nepřejí, abychom se zúčastňovali modlářských praktik hříšného světa. Přeje si, abychom s ním měli důvěrný vztah a byli tak připraveni pro život s ním na nové zemi.

2. Co znamená „vyjít z Babylóna“? Zj 18,1-5 Jak můžeme pomoci druhým, aby rovněž „vyšli“?

Pán nás v knize Zjevení vyzývá, abychom opustili systémy, které nás vedou k uctívání kohokoliv jiného nebo čehokoliv jiného, než pravého Boha. Chce, abychom projevovali trpělivost svatých, která je charakteristická pro ctitele pravého Boha. To jsou ti, kdo ho přijímají za svého Stvořitele. Zachováváním soboty uznávají jeho svrchovanost, milují ho a jsou mu oddáni v den jeho soudu.

Boží lid si bude daleko víc vážit Božích myšlenek, než svých vlastních, což byl problém Adama a Evy v ráji. Nebude filozofovat o tom, jak má jednat Bůh lásky, jako to dělali lidé před potopou. Boží zaslíbení nebude posuzovat svým lidským rozumem, jak to udělali Izraelci u Kadeš-Barnei. Boží lid bude jako Noe, Káleb, Jozue, Ježíš a další, kteří řekli: „Takto praví Pán“. Boží lid přijímá Boží zjevení v Bibli, jejímž srdcem je Kristus, jako základ pro své poznání pravého Boha. Jako reformátoři bude naléhat na své současníky, aby se vrátili k čistému Božímu slovu.

3. Jak se připravuješ na setkání s Pánem? Co ti překáží na cestě k nebeskému domovu? Jak se s Boží pomocí můžeš těchto překážek zbavit, aby ses mu mohl v těchto posledních dnech zcela odevzdat?

SATANOVY LSTI

1. Jakou moc použije satan, aby svedl lidi? Zj 13,13.14; 2 Te 2,9.10

Satan bude s velkou mocí dělat různé zázraky a divy. Dokonce přikáže i „ohni“, aby sestoupil z nebe. Autor zde naráží na událost z vrchu Karmel, kde byla Eliášova oběť pohlcena ohněm, čímž se dokázalo, že skutečným Bohem je Hospodin, a ne Bál. Satan nechá sestoupit oheň z nebe, ale na falešný oltář. Žel, že svět ho díky tomu přijme jako svého mesiáše!

2. Před čím varoval Kristus v souvislosti se svým druhým příchodem? Mt 24,4.5 O co se bude satan snažit? Mt 24,6.11.23.24

Pomocí zázraků se bude satan snažit svést vyvolené. Ví, že má poslední příležitost oklamat svaté, proto se bude snažit ji co nejlépe využít. Pomocí spiritismu se bude snažit odvést pozornost lidí od Božího slova. Tento klam má základ v učení o nesmrtelné duši. Odvádí lidi od biblické pravdy a podporuje tzv. komunikaci s mrtvými.

„Nikdo nemusí podlehnout klamnému učení spiritismu. Na odhalení podvodu dal Bůh lidem dostatek informací. Jak jsme řekli, učení, které tvoří základ spiritismu, odporuje jasným výroky Písma. Podle Božího slova mrtví nevědí nic, protože jejich myšlení skončilo. Nezáčastňují se ničeho, co se děje pod sluncem, nevědí nic o radostech a starostech svých nejmilejších.“ (VLB 555-557)

Nedbaje satanových snah, Noe stále věřil Božímu slovu a zůstal v korábu sedm dní, dokud nezačalo pršet. Abraham opustil město i rodinu a vírou se rovněž spoléhal na Boží slovo. Káleb a Jozue vyzývali Izraelity, aby si podmanili Kenaán. V posledních dnech bude Boží ostatek vírou hlásat „věčné evangelium“ a připravovat lidi na setkání s ním.

3. Jaký je můj vztah k Bohu? Jsem ochotný se podřídit Božímu slovu, i když se dostanu do nepříznivých okolností?

Doporučené studium

V knize Vítězství lásky Boží si přečti kapitoly *Tajemství nesmrtelnosti*, *Mohou k nám promlouvat mrtví?* a *Naše jediná ochrana*.

„Avšak Bůh bude mít na zemi lid, který uznává Bibli jako měřítko všeho učení a všech reforem. Názory učenců, výsledky vědeckého bádání, vyznání víry a rozhodnutí církevních shromáždění, jež jsou tak četná a odlišná, jak četné a odlišné jsou církve, hlas většiny – nic z toho, ba ani všechno dohromady nemůže být pokládáno za důkaz pro nebo proti kterémukoliv článku náboženské víry. Dříve, než přijmeme nějaké učení nebo nějaký předpis, měli bychom jako důkaz požadovat jasný výrok: Tak praví Pán.“ (VLB 594.595)

Diskusní otázky

1. Jaký je význam poselství o hodině soudu?
2. Proč je důležité uctívat Boha Stvořitele jako toho, který se nám zjevil v Bibli?
3. Čím odděluje sobota ty, kteří žijí vírou v nezměněné Boží slovo od těch, kteří žijí podle tradic?
4. Jak se chráníš před satanovými svody?
5. Jak můžeš jeho temnotu přemoci světlem Boží pravdy?

Shrnutí

Bůh před svým druhým příchodem posílá zvláštní poselství, které zahrnuje celou zvěst Písma, aby připravilo cestu pro Pána. Toto poselství zdůrazňuje hodinu Božího soudu a Boží stvořitelskou moc. Vyzývá k uctívání pravého Boha. Naléhavě žádá žít vírou v jeho Slovo, a ne vírou v lidské schopnosti. Vyzývá, abychom přijali Boží pohled na věci, a netrvali na svém. Je výzvou k pokání a změně. Pokud toto poselství přijmeme, opustíme všechny falešné bohoslužebné systémy. Jedná se o naléhavou prosbu, abychom se připravili na setkání s ním, jediným a pravým Bohem.

OČEKÁVÁNÍ NA PŘELOMU TISÍCILETÍ A DRUHÝ PŘÍCHOD

Základní verš

„Milovní, nevěřte každému vnuknutí, nýbrž zkoumejte duchy, zda jsou z Boha; neboť mnoho falešných proroků vyšlo do světa.“ 1 J 4,1

Základní myšlenka

Boží děti, v jejichž srdcích přebývá Ježíš, touží po jeho brzkém návratu. Sledují události, které potvrzují blízkost jeho příchodu, a netrpělivě očekávají na toto setkání. Celým srdcem se na něj těší. Svoji pozornost zaměřují na Krista, a ne na krizi, která nastane.

Výzva tisíciletí

Příchod nového tisíciletí nastartoval horečku různých prorockých předpovědí. Lukáš předpověděl, že na konci budou lidé umírat strachy (L 21,16). I když Bible říká, že taková doba nastane, Kristův druhý příchod je charakterizován slovy, že „přijde jako zloděj v noci“ (1 Te 5,2). Mnozí budou ukolébáni falešnými proroctvími, která však nebudou založena na Písmu. V tomto úkole se budeme snažit nalézt rozdíl mezi Kristovými napomenutími „bdít“ a „být připravený“ (Mt 24,42.44) a všeobecným vzrušením z příchodu dalšího tisíciletí, které provokuje různé dohady a falešná očekávání.

NEBEZPEČÍ FALEŠNÝCH PŘEDPOVĚDÍ

1. Čím si můžeme ověřit pravdivost proroctví? Dt 18,22; Mt 7,15-23

Církev adventistů s. d. nikdy neurčovala datum druhého příchodu Ježíše Krista, i když se o to někteří členové pomocí určitých výpočtů pokusili. Byly to roky 1987, 1991, 1996 a 1998. Můj přítel obdržel nedávno dopis, který obsahoval celou řadu výpočtů, kterými se pisatel snažil dokázat, že datum druhého příchodu je 1. 1. 2000. Můj přítel mu odepsal a na obálku napsal: „Do 2. 1. 2000 neotevírat!“ V době, kdy budeme studovat tyto úkoly, už budou jistě stanovena další data.

2. Proč se Ježíš ještě nevrátil? 2 P 3,9

Ti, kteří vypočítávají tato data, často rozumově zdůvodňují své omyly, které nemají biblický základ. Někteří dokonce zneužívají i spisy E. G. Whiteové. Ona však jasně napsala: „Nebyla to Boží vůle, aby se Kristův druhý příchod takto opozdil. Vždyť Bůh ani svému izraelskému lidu nenaplánoval čtyřicetileté putování pouští... Hříchy oddálily vstup novodobého Izraele do nebeského Kenaánu. V žádném případě není vina na Božích zaslíbeních. Je to nevěra, svěťáctví, neposvěcenost a spory mezi Božím lidem. To vše nás už po mnoho let spoutává v tomto světě hříchu a bídy.“ (Ev 696)

Ježíš slíbil, že znovu přijde a vezme nás k sobě (J 14,3). Vzrušující na druhém příchodu je to, že se jedná o příchod Krista. Nemusíme se spoléhat na různé předpovědi a spekulace, ale na Kristovo ujištění.

NEJDELSÍ PROROCTVÍ

1. Jak může proroctví o 2300 letech posilnit tvoji důvěru v Boží slovo a v zaslíbení druhého příchodu Krista? Da 8,14

Adventní hnutí bylo původně prorockým hnutím, které se zaměřilo na výklad proroctví o 2300 letech. Současně s Millerem toto proroctví studovalo asi 75 významných a uznávaných osobností, které žily v různých národech na čtyřech kontinentech. Naplnění tohoto proroctví umístily v rozpětí let 1843 až 1847. Ti všichni došli ke stejnému závěru ještě dříve, než Miller vydal o tomto proroctví roku 1836 svoji první knihu. Třicet osm z nich určilo konec proroctví do roku 1843 nebo 1844 a dalších třicet rok 1847. Mnozí vykladači věřili, že naplněním tohoto proroctví nastane „čas konce“ nebo „poslední dny“. Samotný William Miller věřil, že čas zkoušky pro lidstvo bude ukončen krátce před jeho druhým příchodem.“ (E. Fromm) Církevní historik E. Fromm dále píše: „Tím je vyvrácen názor, že tento koncept má svůj původ výlučně u milleristů a že pochází z Nového světa. Naopak, tento způsob výkladu se poprvé objevil v Evropě a na britských ostrovech. Byl to světový jev, který se odehrál současně v různých zemích.“ „Jde o jasné naplnění textu ve Zj 10,1.2, kde se píše o andělovi, který měl v ruce otevřenou knihu (tu, kterou Daniel viděl zapečetěnou) a stál na moři a na zemi.

Celosvětový dopad tohoto proroctví byl rovněž popsán v Da 12. kap., kde se píše, že mnozí pochopí obsah této knihy až po uplynutí 1260 let, které skončilo v roce 1798 (Da 12,4.7). Uvedené zaslíbení je opakováno ve verších 9 a 10 proto, aby ti, kdo je budou číst, byli přesvědčeni o jeho naplnění. Daniel napsal, že slova jsou skrytá a zapečetěná až do posledního času a že rozumní pochopí (Da 12,9.10).

Fromm zaznamenává historické naplnění této předpovědi následovně: „Bylo to... spontánní přesvědčení mnohých význačných myslitelů té doby... úctyhodní vědci, vzdělaní učitelé, kazatelé, historikové, vydavatelé, státníci, soudci, lékaři, dokonce i reformovaní anglikánští biskupové a presbyteriánští vedoucí... Tím je vyvráceno tvrzení, že prorocký výklad této statě Písma byl pouze zálibou nějaké nestabilní náboženské skupiny... Tato interpretace byla překvapivě rozšířená ve všech hlavních náboženských skupinách a denominacích.“

2. Proč Bůh dovolil, aby mezi rokem 1844 a koncem dějin uplynula už tak dlouhá doba? Co nám to prozrazuje o Božím charakteru?

PROROCKÉ MILNÍKY I.

1. Jak Bůh s blízcím se koncem světa rozšiřuje naše poznání o Ježíši? Jak nám otevírá naši mysl pro pochopení proroctví, která souvisejí s jeho příchodem? Da 12,4.9.10

Některá znamení Kristova příchodu jsou v Danielových proroctvích skryta, aby byla odhalena až v době konce. Včera jsme sledovali, jak na konci 18. století a na začátku 19. století vzrůstal po celém světě zájem o proroctví knih Daniele a Zjevení. Roku 1899 E. G. Whiteová napsala: „Nastal čas, aby se světlo, které obdržel Daniel, šířilo do celého světa, jako nikdy dřív. Pokud ti, pro které toho Pán tolik udělal, budou kráčet v jeho světle, jejich poznání Krista a proroctví o něm v závěru dějin země velmi poroste.“ (7BC 1174)

Poznání, zaslíbené v Da 12,4, během staletí postupně rostlo. Upřímní věřící si Danielových proroctví velmi vážili. S blízcím se druhým příchodem Krista jim byl dán jasnější a širší pohled na závěrečné události. Během modlitebních studií knih Daniele a Zjevení odhalili děsivý rozsah velkého sporu mezi Kristem a satanem. Tento vesmírný nahléd se stal základem pro pochopení všech důležitých pravd Písma. K posledním událostem patří soud, druhý příchod, vzkříšení a konečné odstranění zla z vesmíru.

I když kontext Da 12,4 hovoří o růstu poznání Písma, proroctví se vysvětlovalo rovněž tak, že poukazuje na „obrovský pokrok vědy a všeobecného poznání za posledních sto padesát roků. Tento pokrok umožnil zvěstování poselství těchto proroctví po celém světě.“ (4BC 879)

2. Jak pomáhá lidem porozumět proroctvím rozvoj komunikačních prostředků? Jakou roli sehrávají při šíření věčného evangelia? Mohou být naše globální komunikační technologie „znamením“ Kristova brzkého návratu? Jak využívá v dnešních dnech církev adventistů tento pokrok k šíření evangelia do všech končin země?

PROROCKÉ MILNÍKY II.

1. V kterém údobí lidských dějin zasáhne „kámen“ nohy velkého obrazu? Da 2,41-45

Proroctví o soše z Da 2 ukazuje na ustanovení Božího království na konci času. E. G. Whiteová zdůrazňuje dva významy tohoto prorockého obrazu. Říká, že železo smíchané s hlinou představuje „zničení všech pozemských království v moci a slávě“ na straně jedné a na druhé straně „zničení náboženství a morálky těchto království“. (4BC 1168)

2. Jak se tato proroctví naplňují v politickém a kulturním dění současné společnosti? Co urychluje morální a duchovní úpadek lidstva?

Jedním ze znamení je propojení církve se státem v globálním měřítku. „Železo spojené s hlinou představuje propojení moci církevní s mocí státní. Toto spojení však oslabuje... moc církve. To, že stát poskytne církvi svou moc, bude mít zlé následky.“ (MR 51) Ježíš učil své učedníky, že jeho království není z tohoto světa (J 18,36). Jeho věrná církev proto nemůže nikdy skládat svoje naděje v úspěších pozemské říše. Na rozdíl od situace v Evropě, zakladatelé Spojených států amerických uznávali morální hodnotu oddělení církve od státu. Dnes však existují politické síly, které se snaží tyto základy změnit. Většina západní Evropy je dnes vůči náboženství lhostejná. Jejich velké katedrály jsou prázdnými monumenty zašlé slávy. Někteří se zdá, že éra křesťanské Evropy je už za námi. Historické církve východní Evropy se po osvobození od komunismu snaží získat svůj dřívější velký vliv prostřednictvím spojení se státem.

V USA navštěvují každý týden miliony lidí bohoslužby. Dnes stále víc a více roste jejich vliv na řízení státu v každé oblasti.

Zed', která odděluje církve od státu, se začíná rozpadat – biblická proroctví se rychle naplňují.

3. V kterých oblastech můžeme dnes pozorovat spojení církve se státem? Vnímají adventisté toto nebezpečí tak, jak je vnímali dříve? Jak mohou adventisté nést jasně své poselství, a přitom se nevměšovat do politiky?

MOC OBRAZU ŠELMY

1. Které prvky církve a státu jsou popsány ve Zj 13? Které snahy, zde odhalené, jsou již dnes aktuální?

Výklad Zj 13, jak jej podává Církev adventistů s.d., není nový. Už v počátcích reformace mnozí ztotožnili šelmu s deseti rohy s papežskou mocí, která se stala nástupcem římského impéria. Historicky lze doložit, že šelma podobná beránkovi je USA. Edwin Fromm píše, že tato mocnost se začala rozmáhat staletí předtím, než adventisté s. d. vstoupili na scénu dějin. Proroctví o 1260 letech (Zj 13,5) nám říká, že období po roku 1798 bude pro Boží lid časem soužení. První šelma se v době konce spojí s druhou šelmou. Lidem bude vnuceno znamení šelmy, čímž má být zničen Boží ostatek (Zj 13,12.15).

V roce 1899 E. G. Whiteová psala o spojení církevní moci se státní. V té samé době National Reform Association, založená v roce 1863, vypracovává dodatek k ústavě USA. Katolíci se spojili s protestanty, aby v senátu podpořili návrh nedělního zákona. I když byly tyto pokusy neúspěšné, někteří z těch, kdo světili sobotu, se dostali do vězení pro porušování nedělního zákona. V tom samém století se na západě USA začíná šířit spiritismus a postupně se stal mezinárodně uznávaným hnutím. Na konci tohoto dramatu vystupují tři mocnosti: Řím, odpadlý protestantismus a spiritismus. Zdálo se, jako by se proroctví ze Zj 13 už naplnilo. Boží lid však stále nebyl připravený. V roce 1899 E. G. Whiteová vyslovila varování, že „budou přijaty zákony, vytvořené pod satanovým vlivem, které budou zdánlivě obhajovat dobro a potlačovat zlo.“ (RH 26. 12. 1899)

Dnes, kdy obyvatelé měst jsou znepokojeni rozpadem rodinných hodnot, růstem kriminality a zla ve společnosti, vytvářejí se příznivé podmínky k prosazení změn v ústavě USA. I dvě nedávne papežské encykliky *Mater at Magistra* (1961) a *Centesimus Annus* (1991) vyzývají k přijetí nedělního zákona.

K tomu se připojuje rozmach mocností, které činí zázraky (Zj 13,13; 16,13.14), jak můžeme sledovat např. v hnutí New Age, v extrémních projevech charismatiků, ve vědecké a mediální podpoře komunikace s mrtvými a v šíření učení o reinkarnaci. Nedávne statistické výzkumy poukázaly na nebyvalý pokles víry v křesťanství, způsobený relativistickou kulturou.

2. Uvedená znamení svědčí o tom, že stojíme na prahu věčnosti. Jsme připraveni vstoupit?

Doporučené studium

V knize Vítězství lásky Boží si přečti kapitolu *Čas soužení*.

„Vrcholným činem velkého satanova podvodného dramatu bude vydávání sebe za Krista... V různých částech světa se satan objeví mezi lidmi jako majestátná bytost oslnivé krásy... Sláva, která ho obestírá, není překonána ničím, co dosud oko smrtelníka spatřilo. Vzduchem se nese vítězoslavné volání: „Kristus přichází! Kristus přichází!“ (VLB 623.624)

Diskusní otázky

- 1. Proč je proroctví o 2300 letech klíčovým mezi znameními o Kristově návratu?**
- 2. Které další pravdy v učení adventistů s. d. jsou spojené s naplněním tohoto proroctví?**
- 3. Koho falešný mesiáš oklame dříve – ty, kteří vypočítávají datum Kristova návratu anebo ty, kteří nedbají znamení druhého příchodu?**

Shrnutí

V roce 1890, kdy nastalo v církvi oživení a nedělní zákon byl téměř přijat, mysleli si mnozí adventisté s. d., že Ježíš se vrátí každým okamžikem. Ellen G. Whiteová upozorňovala: „Nesmíme se dát strhnout chvilkovým nadšením... Nikdo nedokáže přesně určit, kdy nastane tato chvíle... Nemůžeme říkat, že přijde za jeden, dva, tři nebo pět roků, ani nemůžeme oddálit jeho příchod tvrzením, že to bude za deset nebo dvacet roků.“ (1SM 189)

JISTOTA DRUHÉHO PŘÍCHODU

Základní verš

„Vaše srdce ať se nechvěje úzkostí! Věříte v Boha, věřte i ve mne. V domě mého Otce je mnoho příbytků; kdyby tomu tak nebylo, řekl bych vám to. Jdu, abych vám připravil místo. A odejdu-li, abych vám připravil místo, opět přijdu a vezmu vás k sobě, abyste i vy byli, kde jsem já.“ J 14,1-3

Základní myšlenka

Při druhém příchodu Ježíše Krista se opět střetneme s naším Stvořitelem a Pánem tváří v tvář. Uvidí ho každý člověk. S velkou slávou vezme své spravedlivé domů, aby s nimi žil navěky.

Velkolepý závěr

Druhý příchod bude velkolepým vyvrcholením předcházejících událostí, slavnostním závěrečným haleluja, dokončením Božího díla, které započal skrze proroky, apoštoly a Ježíše Krista. Je to cíl, ke kterému směřovaly všechny Boží snahy od okamžiku, kdy mezi něj a člověka vstoupil hřích.

Bez druhého příchodu by nic nemělo smysl. Naše pochopení i poznání je závislé na autoritě Bible. Kdyby nás nevedla k setkání s Kristem, neznamenala by pro nás téměř nic. Stvoření by pro nás nemělo žádný význam, kdyby nás nevedlo ke společenství se Stvořitelem. Sobota je předkrmem nebeského odpočinku, který začíná druhým příchodem Ježíše. Kristův život a smrt mají jediný cíl – obnovit naše společenství s Bohem při Ježíšově návratu. Soud obhájí svaté při druhém příchodu.

Boží lid nese zvěst o druhém příchodu, který člověku vrátí to, oč vyhnáním z ráje přišel – bezprostřední společenství s Bohem.

ZPŮSOB KRISTOVA PŘÍCHODU

1. Kdo všechno bude vědět o Kristově příchodu? Kolik lidí ho uvidí přicházet? Mt 24,23-27; Zj 1,7 Popiš slávu Božího příchodu. Mt 25,31; 1 Te 4,16

Kristus přijde jako Král králů a Pán pánů (Zj 19,16) a bude doprovázen svatými anděly (Mt 25,31). Jeho návrat nebude událostí tajnou či mystickou, ale skutečnou a viditelnou lidským okem. Začne nová kapitola lidských dějin.

2. Jak se vrátí Ježíš Kristus? Sk 1,9-11

Kristus přijde zrovna tak, jak odešel. Když odcházel, nebyl žádnou mystickou bytostí. Po vzkříšení ho nejen viděli, ale dokonce se ho i dotýkali (J 20,27-29). Také jedl (L 24,36-43). Navždy se stal jedním z nás. Naplňuje nás radostná myšlenka, že Ježíš se vrátí nejen jako Král králů a Pán pánů, ale také jako náš Přítel, který se jednou provždy stal jedním z nás.

V naší moderní době se považuje za naivní víra, že Kristus byl vzkříšený v skutečném těle a že v tomtéž těle vstoupil do nebe. „Vzhledem k tomu, že jsme se ani dnes nesetkali s nikým, kdo by byl vzkříšený, pak se to nemohlo stát ani tehdy,“ tvrdí mnozí. Přijímáme-li však Bibli za Boží slovo, potom musíme přijmout jak Ježíšovo nanebevstoupení v těle, tak i jeho tělesný návrat. Biblická pravda je jeden celek.

3. Kdybych vzkříšeného Pána považoval za ideu nebo mystické duchovno, a ne za skutečného člověka, který byl vzkříšený v těle, byla by moje představa o druhém příchodu a o nebi jiná?

VZKŘÍŠENÍ A PROMĚNA

1. Co se stane při druhém příchodu Ježíše se spravedlivými mrtvými a co se spravedlivými živými? 1 Te 4,13-17; 1 K 15,51-53

Bible se dívá na člověka jako na celek. Adam byl vytvořen ze zemského prachu. Bůh mu vdechl dech života a on se stal živou duší (Ge 2,7). Duše není substance, která existuje mimo tělo, protože nejsme poskládáni z jednotlivých částí, ale jsme celek. Při smrti se dech života vrací k Bohu, který ho člověku dal a tělo se opět mění v ten prach, ze kterého byl stvořený (Kaz 12,7). Při svém příchodu bude Bůh opět působit svojí stvořitelskou mocí a mrtví v Kristu budou vzkříšení – dech života se opět spojí s tělem a vznikne živá bytost. Živí budou proměněni. „Smrtelné si musí obléct nesmrtelnost.“

2. Co o vzkříšení svatých říká Pavel? 1 K 15,12-20

Pavel používá vzkříšení Krista jako argument pro naplnění zaslíbení našeho vzkříšení. Tak, jako byl z mrtvých vzkříšený Kristus, budou vzkříšeni i ti, kdo v Kristu zemřeli. Kristus je prvotinou těch, kdo zemřeli s vírou v něho (1 K 15,14-19).

Biblický popis stvoření, hříchu, smrti, Kristova vzkříšení a vzkříšení mrtvých při jeho druhém příchodu – to vše je v souladu. Byli jsme stvořeni jako celistvé bytosti. Pro hřích umíráme a v tom okamžiku přestává bytost existovat jako celek. Při vzkříšení budou mrtví v Kristu obnoveni k věčnému životu s ním.

3. Jaký má pro mne význam Kristovo vzkříšení v těle? Přináší mi to naději, povzbuzení a útěchu?

ČAS ODPLATY A SOUDU

1. Kdy a komu bude dána konečná odplata? Mt 16,27; Zj 22,12

2. K jakému rozdělení dojde při druhém Kristově příchodu? Co řekne Kristus každé z těchto skupin? Mt 25,31.32.34.41

Spravedliví nebudou odměněni v okamžiku smrti, ale až při vzkříšení (L 14,13.14). Pavel píše o připravené koruně spravedlnosti, kterou mu dá Pán v „onem den“, a nejen jemu, ale všem, kteří milují jeho zjevení (2 K 4,8).

3. Jak budou reagovat bezbožní na Kristův příchod a jak dopadnou? Zj 6,14-17; 2 Te 1,7-10

Svým každodenním rozhodováním a jednáním určujeme, kde budeme stát při druhém příchodu. O naší odplatě se rozhodne při soudu, který probíhá před druhým příchodem. I když nejsme spaseni ze skutků, jsme podle nich souzeni, protože jsou ovocem spasení. Jsou-li spasení souzeni ze svých dobrých skutků (ovoce spasení), potom jsou oblečeni do obleku dokonalé spravedlnosti Ježíše Krista.

Při druhém příchodu budou spravedliví mrtví vzkříšeni k věčnému životu a spravedliví živí budou proměněni, protože naše smrtelné tělo si musí obléct nesmrtelnost. Bezbožní budou zničeni.

„Naše smrtelná, pomíjející těla, zbavená půvabu a porušená hříchem, budou znovu dokonalá, krásná a nesmrtelná. Všechny nedostatky a chyby zůstanou v hrobě.“ (VLB 644. 645)

UDÁLOSTI PŘED DRUHÝM PŘÍCHODEM

1. Vyjmenuj některá ze znamení druhého příchodu:

Mt 24,6.7 _____

L 21,11 _____

2 Tm 3,1-5 _____

1 Tm 4,1.2 _____

Mt 24,14 _____

Žijeme v čase konce. Po celém světě je spolu s věčným evangeliem zvěstováno i poselství o hodině soudu. Události ve světě dokazují, že příchod Páně už je blízko. Spravedlivý Soudce zanedlouho ukončí svoje dílo a v celém vesmíru přestane existovat hřích.

2. Proč bude tolik pokusů o určení přesného data Kristova druhého příchodu? Mk 13,32.33

„Den a hodinu svého příchodu však Kristus nezjevil... Kdyby jim to mohl říci, proč by je pak nabádal k neustálé bdělosti? Někteří lidé tvrdí, že znají skutečný den a hodinu Kristova druhého příchodu... Pán je však varuje, aby se tímto nezabývali.“ (TV 632.633)

3. Proč se nám zdá, že Kristus se svým příchodem váhá? Můžeme tuto událost nějak urychlit? 2 P 3,9-12

Bůh se na zpoždění svého příchodu nedívá tak jako my. Chce, aby bylo zachráněno co nejvíce lidí. Proto dává příkaz, aby se jeho evangelium dostalo ke všem národům. „Jeho příchod můžeme urychlit šířením evangelia do celého světa. Příchod Božího dne máme nejen očekávat, smíme ho i urychlit... Kdyby Kristova církev splnila úkol, který jí byl Božím příkazem svěřený, celý svět by včas uslyšel varovné poselství a Pán Ježíš by už přišel na naši zem v moci a slávě.“ (TV 633.634)

4. Můžeme se spoléhat na Boží milost, když budeme odkládat rozhodnutí se pro Krista a podceníme přípravu na jeho návrat?

BUĎ PŘIPRAVENÝ!

1. Porovnej život za dnů Noé a Lota s tím, který povedou lidé před druhým příchodem. L 17,26-30; Mt 6,33

2. Kristus řekl celou řadu podobností, aby nám ukázal, jak je důležité být připravený na druhý příchod. Řekni vlastními slovy, jak je to v nich vyjádřeno:

1. Noční zloděj. Mt 24,43-44 _____

2. Věrný a nevěrný sluha. Mt 24,45-51 _____

3. Deset družiček. Mt 25,1-13 _____

Zmeškal jsi už někdy svou lhostejností nebo nedbalostí nějakou důležitou událost? Byla to úžasná příležitost, byli tam tví přátelé, ale tys tam chyběl. Mnozí budou v Božím království chybět pro úmyslný hřích, mnozí pro svou nedbalost.

3. Jak bychom měli žít s ohledem na blízkost Kristova příchodu? 2 P 3,11; Tt 2,11-13

Spojení s Ježíšem nás při jeho očekávání naplňuje důvěrou (1 J 2,28). Láska k němu a touha po jeho příchodu nás vede k životu podle jeho vůle. Při přemýšlení o jeho příchodu budou naše srdce naplněna láskou. Jestliže ho opravdu milujeme, potom se na jeho příchod budeme připravovat s takovou radostí, jako se nevěsta připravuje na svatbu, na setkání se svým ženichem.

4. Které místo v pořadí hodnot tvého života zaujímá příchod Ježíše Krista? Jak je tím ovlivněn tvůj každodenní život a svědecká služba?

Doporučené studium

V knize Vítězství lásky Boží si přečti kapitoly *Čas soužení* a *Lid Boží osvobozen*.

Proroci i apoštolové netrpělivě čekali na návrat Ježíše Krista. To je náš Bůh, na kterého čekáme a který nás spasil (Iz 25,9). Pavel očekával splnění blahoslavené naděje a zjevení slávy Boha a našeho Spasitele Ježíše Krista (Tt 2,13). Vzpomeňte si, když jste se těšili na návštěvu někoho, kdo je vám velmi blízký – partner, rodič, dítě, dobrý přítel – neustále jste se dívali z okna, vycházeli před dům a přemýšleli o slovech, která řeknete...

„Zakrátko se na východě objeví malý tmavý oblak ve velikosti asi poloviny mužské dlaně. Je to oblak, který obklopuje Spasitele a který se jeví jako zahalený ve tmě. Lid Boží ví, že je to znamení Syna člověka. V posvátném tichu jej lidé sledují, jak se přibližuje k zemi, jak je stále světlejší a nádhernější, až je to velký bílý oblak, jehož základem je sláva podobná stravujícímu ohni, nad kterým se klene duha úmluvy. Ježíš přichází jako mocný vojevůdce.“ (VLB 639-642)

Diskusní otázky

1. **Co nám vzkříšení Ježíše ve skutečném těle říká o realitě věčného života na nové zemi?**
2. **Jak bys vysvětlil člověku, který věří, že spravedliví dostanou odplatu hned po smrti, že se tak stane až při druhém příchodu?**
3. **Jediný způsob, jak můžeme získat jistotu spasení v Ježíši a připravit se na jeho příchod, je být s ním stále ve spojení. Proč je tomu tak?**

Shrnutí

Plán spasení tvoří od začátku až do konce jediný celek. Tak jako Kristus stvořil svět na počátku svým slovem, zrovna tak při svém druhém příchodu bude křísit mrtvé. Druhý příchod odstraní následky neposlušnosti člověka v zahradě Eden a vztah s Bohem bude zcela obnoven. Ježíš přišel, aby žil a zemřel namísto nás, abychom při jeho návratu mohli být dokonalí jako při stvoření.

TISÍCILETÉ KRÁLOVSTVÍ, KONEC ZLA A NOVÁ ZEMĚ

Základní verš

„A slyšel jsem hlas veliký od trůnu: ‚Hle, příbytek Boží uprostřed lidí, Bůh bude přebývat mezi nimi a oni budou jeho lid; on sám, jejich Bůh, bude s nimi, a setře jim každou slzu z očí. A smrti již nebude, ani žalu ani nářku ani bolesti už nebude – neboť co bylo, pominulo.‘“ Zj 21,3.4

Základní myšlenka

Druhým příchodem začne tisícileté údobí, na jehož konci budou bezbožní zničeni. Potom stvoří Bůh novou zemi a v celém vesmíru bude opět vládnout Boží soulad.

Odměna za vytrvalost

Horská turistika může být zajímavou osobní aktivitou. Radost z dobrodružství roste s obtížností výstupu. Svoji túru začínáte v horkém prašném údolí, odkud vystoupíte na planinu. Jste zpocení, cítíte všechny svaly v těle a únavou byste usnuli i na holé zemi. S chutí se pustíte do svého jídla, i když má příchut' pisku a dýmu. Přes den trpíte horkem a v noci se třesete chladem. Ozývají se plíce, protože jim chybí kyslík. Sami pro sebe si říkáte, že na něco podobného už vás nikdo nedostane.

A potom vystoupíte na vrchol. Počasí vám přeje, a tak se vám naskytne úchvatný obraz okolní krajiny. Vidíte majestátné štíty, zčásti pokryté ledem, nádherné zelené louky v údolích, křišťálově čistá horská jezera, kosodřevinu, která odolává všem vrtochům počasí, krásně zbarvené květy na horských stráních. Pohled na tak úchvatnou krásu vás naplňuje štěstím a potlačuje všechny nepříjemné zážitky z výstupu. To je odměna za vytrvalost ve výstupu!

ZAČÁTEK TISÍCILETÉHO KRÁLOVSTVÍ

I když se nejedná o biblický výraz, milénium označuje údobí jednoho tisíce roků, o kterém je zmínka ve Zj 20. Kapitoly 19 a 20 popisují události druhého příchodu přes tisíciletí až po novou zemi.

1. Jak popisuje Jan Kristův návrat na zem, který se odehraje na začátku milénia? Zj 19,11-16

„Kristus sestupuje z nebe jako Král králů (v. 16). Doprovázejí ho zástupy nebeských andělů (Zj 19,14). Přichází v síle a moci, aby vysvobodil svůj věrný lid od těch, kteří se ho snažili zničit... Události popsané ve verších 11 až 21 jsou vyvrcholením boje všemocného Boha, který se často nazývá Armagedon.“ (7BC 873)

Při druhém příchodu Ježíše Krista budou existovat dvě skupiny lidí – ti, kteří uctívají Krista a ti, které ovládá satan (Mt 25,31-46). Ježíš se vrátí, aby shromáždil své vyvolené (Mt 24,31). Spravedliví mrtví vstanou, jak říká Písmo, při prvním vzkříšení. Potom se k nim připojí spravedliví živí a spolu budou radostně vítat Krista přicházejícího z nebes (1 K 15,51-54; 1 Te 4,16.17). Šťastný zástup bude pak žít v nebi se svým Spasitelem. Žádný bezbožník už mezi nimi nebude, protože všichni byli zničeni slávou toho, kterého odmítli.

„Při Kristově příchodu budou bezbožní vymazáni z povrchu celé země – zahynou dechem jeho úst a slávou jeho příchodu... Celá země bude vypadat jako poušť. Zříceniny měst a vesnic zničených zemětřesením, vyvrácené stromy, rozeklané skály... zející propasti pak budou vyznačovat místa, kde byly hory vyvráceny ze svých základů.“ (VLB 657.658)

2. Jaký je můj názor na události, které jsou spojeny s druhým příchodem? Jsou to pouze zajímavá fakta?

ÚDOBÍ TISÍCILETÉHO KRÁLOVSTVÍ

1. Kde bude satan po dobu tisíciletého království? Zj 20,1-3

2. Jak bude po dobu tisíciletého království vypadat planeta Země? 2 P 3,10; Zj 6,14

Na začátku tisíciletého království bude satan spoutaný a uvězněný. Ve vidění je znázorněn drakem, který je v poutech vržen do propasti, aby už dále nemohl svádět národy (Zj 20,1-3). Církev adventistů věří, že toto proroctví bude vyplněno tím, že satan bude moci žít pouze na této zničené zemi, která bude po Božích soudech v dezolátním stavu (Zj 16,17-21). Protože vykoupení už budou v nebi a bezbožní zničeni, nebude mít satan možnost ještě někoho svádět.

„Podobným způsobem, až bude dílo smíření ukončeno v nebeské svatyni, pak budou před Bohem, nebeskými anděly a zástupy vykoupených vloženy hříchy lidu Božího na satana. Satan bude označen za původce veškerého zla, které bylo spácháno podle jeho našeptávání. Tak jako byl kozel vyhnán do pustiny, tak bude satan vypovězen na pustou vylištěnou zemi. (VLB 657.658)

3. Čím bude naplněn život spravedlivých po dobu tisíciletého života v nebi? Zj 20,4; 1 K 6,2

„V době tohoto tisíciletí, mezi prvním a druhým vzkříšením, se bude nad bezbožnými konat soud. Apoštol Pavel o něm píše jako o události, která se bude odehrávat po druhém příchodu Krista. ‚Nic nesudte předčasně, než přijde Pán, ten také objasní i skrytá a dosud temná tajemství a zjeví plány lidského srdce‘ (1 K 4,5). Prorok Daniel napsal, že ‚když přišel Věkovitý, soud byl předán svatým Nejvyššího.‘ (Da 7,22). V té době budou spravedliví vládnout jako Boží králové a kněží.“ (VLB 660.661)

4. Jaké jsou tvé pocity, když si uvědomíš, že po dobu tisíciletého života v nebi budeš spolurozhodovat při soudu bezbožných? Co ti tento fakt prozrazuje o Bohu?

KONEC TISÍCILETÉHO KRÁLOVSTVÍ

Kristus i Pavel mluví o dvou vzkříšeních. Ti, kteří následovali Krista, budou mít účast na prvním vzkříšení a ti, kteří ho odmítli, budou vzkříšeni k soudu (J 5,28.29; Sk 24,15). Jestliže vzkříšení spravedlivých je tím prvním vzkříšením, pak vzkříšení k soudu můžeme nazvat „druhým vzkříšením“.

1. Co se stane se satanem po uplynutí tisíce let? Zj 20,3,7

Již jsme si řekli, že po dobu tisíce let bude satan uvězněný na zničené a pusté zemi, protože spravedliví budou v nebi a bezbožní budou mrtví. Jakmile se tisíc roků vyplní, satan bude propuštěn ze samovazby a opět bude svádět národy – bezbožníky, kteří byli vzkříšeni k soudu.

2. Čeho chce satan spolu s těmito bezbožníky dosáhnout? Zj 20,7-9 Co bude cílem jejich útoku? Zj 21,2

I když se zmínka o sestupujícím novém Jeruzalému nachází až ve dvacáté první kapitole Zjevení, je zřejmé, že město sestoupilo v okamžiku, když se satan připravoval k boji (Zj 20,9). Podle biblické předpovědi povede armádu zatracených a obklíčí svaté město (Zj 20,7-9).

3. Jaký soud proběhne na konci tisíciletí a jaký bude jeho konečný verdikt? Zj 20,11-15; 21,8

„Satanovo dílo zkázy navždy skončilo. Po šest tisíc let uskutečňoval své zhoubné záměry, zemi naplňoval bídou a působil hoře celému vesmíru. Všechno stvoření sténalo v úzkostech jako rodička při porodu. Nyní je všechno Boží stvoření navždy zbaveno Satanovy přítomnosti a jeho pokoušení.“ (VLB 672.673)

4. Blíží se den, kdy už ani satan, ani jeho zhoubné dílo nebudou existovat. Zastav se na chvíli, a vyjádři za to Bohu svůj vděk.

PEKLO – VĚČNÉ NEBO KONEČNÉ?

1. Na které smrti budou mít bezbožní svůj podíl? Zj 2,11; 20,6.14; 21,8 Budou se opravdu v pekelném ohni trápit věčně? Mt 10,28; Ž 37,20

Bible nám říká, že bezbožní budou zničeni – přestanou existovat. Spálí je den, který přijde, nezůstane jim kořen, ani větev (Mal 4,1). Bezbožné pohlčí oheň (Zj 20,9; Ž 21,9; Žd 10,27), budou zničeni (Ž 145,20; 2 Te 1,9) a nic nezůstane (Iz 41,11.12).

O věčném ohni se píše v několika verších (Mt 18,8; Ju 7), dále se píše o dýmu, který vystupuje na věčné věky (Zj 14,11). Jak tomu máme rozumět? Bible přece neučí, že bezbožní budou dále žít ve věčných pekelných mukách, ale že budou úplně a definitivně zničeni.

Studie o používání a významu řeckého slova *aionios*, jak je používáno v souvislosti s ohněm v posledních dnech, ukazuje, že důraz je kladen daleko více na jeho destruktivnost, než na délku trvání. Například města Sodoma a Gomora byla potrestána věčným ohněm *aionios* (Ju 7). Tato města byla zničena ohněm do základů, ale oheň tam už dávno vyhasl. Juda použil zánik těchto měst jako výstrahu těm, kteří v jeho době žili nemravným životem. Podobně lze chápat i výraz *neuhasitelný*. Jeremjáš předpověděl, že Bůh založí v branách Jeruzaléma oheň, který *neuhasne* (Jr 17,27). Tato předpověď se splnila při zničení města Nabúkadnesarem (Jr 52,12.13; Neh 1,3). Neznamená to, že oheň stále ještě hoří, ale že město úplně zničil.

2. Jakým způsobem bude planeta Země očištěna? 2 P 3,10 Jak je nazvána smrt a co se s ní stalo? 1 K 15,26; Zj 20,14

„Celý vesmír pozná podstatu i následky hříchu. Konečné a úplně odstranění zla, které na začátku vyděsilo anděly a zneuctilo Boha, nyní ospravedlní Boží lásku a upevní jeho čest přede všemi vesmírnými bytostmi.“ (VLB 503.504)

3. Přemýšlej o dvou protikladech: věčně hořící peklo a definitivní zničení hříchu a hříšníků. Je tím ovlivněn tvůj vztah k Bohu?

KONEČNĚ DOMA – NA NOVÉ ZEMI

1. Co pro tebe znamená věřit v realitu nové země? Zj 22,1-7

Naše vědomosti o nebi nevycházejí z lidských představ, ale ze zjevení, které dal Bůh prorokům a apoštolům. Vírou v Boží slovo očekáváme město s pevnými základy, jehož projektantem i stavitel je Bůh (Žd 11,10). Nebe si neumíme představit, protože je nevidělo žádné lidské oko, neslyšelo o něm žádné lidské ucho, ani do lidského srdce nevstoupilo; takové nebe připravil Bůh těm, kteří jej milují (1 K 2,9).

Bůh vytvoří všechno nové (Zj 21,5,6) – nebe i zemi. Tam zapomeneme na předešlá trápení a zkoušky (Iz 65,17). Na Boží zaslíbení o novém nebi a nové zemi, kde přebývá spravedlnost, (2 P 3,13) se můžeme zcela spolehnout. Obyvateli budou lidé tiší a pokorní (Mt 5,5; Ž 37,11) a dovnitř se nedostane nic nečistého, nikdo, kdo činí ohavné věci a lže. Dostanou se tam pouze ti, kteří jsou zapsáni v knize života našeho Beránka (Zj 21,27).

2. Jaký bude na nové zemi, podle následujících textů, vztah mezi Bohem a vykoupenými?

Zj 21,2,3 _____

Zj 21,22-24 _____

Zj 22,4 _____

1 J 3,2 _____

Ze ztraceného Edenu putujeme díky plánu spasení do Edenu nového. Od původního bezprostředního společenství s Bohem jdeme přes hřích k obnovenému vztahu s Bohem na nové zemi. Budeme ho vidět takového, jaký skutečně je, protože se mu budeme podobat svým charakterem. Žádná bariéra hříchu už nebude narušovat naše vztahy. To bude odměna za vytrvalost a namáhavý výstup!

3. Jaké budou životní podmínky na nové zemi? Iz 11,6-9; 65,21-25; Zj 21,4; 22,3

4. Představ si, že se nacházíš mezi vykoupenými na konci milénia. Na co bys asi myslel při vstupu do svatého města? Co bys měl ještě dnes udělat, abys tam opravdu mohl vstoupit?

Doporučené studium

V knize Vítězství lásky Boží si přečti kapitoly *Země v sutinách* a *Vítězství lásky Boží*.

„Vykoupení budou spolu s Kristem soudit bezbožné, jejich skutky budou porovnávat s knihou zákona, s Písmem, a o každém jednotlivci rozhodnou podle toho, jak člověk žil na světě. Potom vyměří každému trest podle jeho skutků a výsledek zaznamenají k jeho jménu v knize smrti.“ (VLB 660.661)

Jan napsal svoje evangelium, aby nás přesvědčil, že Ježíš je Kristus – Boží syn – a abychom věřic v něj měli život (J 20,31). Evangelium má svůj vrchol v horní místnosti, kde dříve pochybuující Tomáš vyznává svou víru v Ježíše jako Mesiáše (J 20,28).

Knihy Zjevení má podobný úkol. Jan chce, abychom věděli, že Kristus se velmi brzy vrátí (Zj 22,12) s odměnou pro spravedlivé. Množství zmínek o těchto „darech“ je roztroušeno po celé knize. Spravedliví budou mít přístup k léčivým listům rostoucím na stromě života uprostřed ráje (Zj 22,2). Dostanou korunu života (2,10), budou jíst ze „skryté many“ (2,17), budou vládnout nad národy (2,26), budou nosit bílé roucho (3,5), budou mít nové jméno (3,12). Budou sedět na jeho trůnu (3,21) jako králové a kněží (5,10), a nikdy nebudou mít důvod k pláči (7,17).

Oblečení do čistého roucha spravedlivých svatých (19,8), budou sedět coby soudcové a vládnout společně s Kristem tisíc roků (20,4). Uniknou druhé smrti (20,6) a budou mít přístup ke stromu života, který poroste vedle křišťálově čisté řeky života, vyvěrající u Božího trůnu (22,1.2). Budou mít věčné právo přístupu ke stromu života (2,7) a svobodně vkročí do bran svatého města (22,4).

Diskusní otázky

1. Které z mnohých textů v knize Zjevení, oslavujících Pána, vyjadřují to, co cítím k Bohu? (Zj 4,11; 5,9.12.13; 6,10; 11,13.17; 15,3.4)
2. Jak odpovím na Janovu prosbu, abych přijal Ježíše ještě dnes, a tak s ním zůstal navždy? (Zj 22,17)

Shrnutí

Jan píše, že Pán Ježíš nás tak miluje, že naše hříchy smyl vlastní krví (Zj 1,5). Předpovídá, že tato oběť bude některými přijata, ale většinou odmítnuta. Proto nás vyzývá, abychom se připojili k vykoupeným z předcházejících věků a přijali tak Ježíšovu nabídku věčného života.

BŮH ZJEVUJE SVOJI SPRAVEDLNOST

Základní verš

„A zpívali píseň Božího služebníka Mojžíše a píseň Beránkovu:

„Veliké a předivné jsou tvé činy, Pane Bože všemohoucí; spravedlivé a pravdivé jsou tvé cesty, Králi národů. Kdo by se nebál tebe, Pane, a nevzdal slávu jménu tvému, neboť ty jediný jsi Svatý; všechny národy přijdou a skloní se před tebou, neboť tvé spravedlivé soudy vyšly najevo.“ Zj 15,3.4

Základní myšlenka

Na konci tisíciletého království se před Boží spravedlností skloní každé koleno. Každé stvoření v nekonečném Božím vesmíru uzná, že Bůh je láska, pravda a spravedlnost.

Při některých kauzách si nejsme zcela jisti, zda se postupovalo spravedlivě. Někdy se nám dokonce zdá, že vinní jsou osvobozeni a nevinní trpí. Lidé proto napadají justici a obviňují ji z toho, že je podplatitelná a nespravedlivá.

Zrovna tak se stává, že lidé – i když to nemusí myslet špatně – mají pochybnosti o Boží vládě. Jako by stvoření mělo právo a moc předvolat svého Stvořitele k soudu, kde by se rozhodlo o tom, zda je opravdu dobrý, spolehlivý a hodný naší důvěry.

V Písmu se píše, že nikdo nemá právo soudit a hodnotit Boha. Stvořitel však dovolil, aby si jeho stvoření mohlo prověřit jeho činy, aby mohlo být přítomno při jeho posledním soudním jednání a přesvědčit se o tom, že je zcela spravedlivý a milosrdný a že satanova obvinění jsou neopodstatněná.

BŮH NESOUDÍ PODLE LIDSKÝCH NOREM

Bůh poslal Mojžíše k faraónovi, aby dovolil Izraelitům odejít z Egypta a aby mohl na poušti uctívat svého Boha. Faraón se ptal: „Kdo je Hospodin, abych poslechl jeho slovo a propustil Izrael?“ (Ex 5,2) To je opravdu důležitá otázka, protože odpověď na ni hovoří o Hospodinu, který má moc soudit národy a porazit své nepřátele. Bůh jednal jako soudce egyptského národa, porazil jeho čaroděje i bohy.

1. Kdo je tento Bůh – soudce? Iz 40,12-14.17-28.

Může člověk nebo kterékoliv jiné inteligentní stvoření soudit Boha? Člověk má touhu předvolat Boha na soud, aby se obhájil. V dnešní době používají lidé filozofii, vědu a další disciplíny jako základ pro hodnocení Boha, pro posouzení jeho existence či milujícího charakteru. Jenže naše omezená mysl nemůže pochopit Boží nekonečnou moc, moudrost a tajemnou přirozenost.

2. Jak porovnává prorok Izajáš naše myšlenky s Božími cestami? Iz 55,8.9 Co píše o Božích soudech apoštol Pavel? Ř 11,33

Boha nemůžeme s ničím a s nikým srovnávat. Je nesrovnatelný! Bůh se zeptal svého lidu: Komu mne tedy připodobníte? Kdo se mi bude rovnat (Iz 40,25)? Nikdo nemůže být postaven na stejnou úroveň s majestátem jedinečného Boha. Mimo něj neexistuje žádná norma, kterou bychom mohli použít jako měřítko lásky. Jedině on má právo soudit celý vesmír, protože je jeho Stvořitelem a současně Vykupitelem.

3. Na základě čeho si dovolila Boha soudit Eva? Jaké to mělo důsledky? Gn 3,1-8

4. Nejednám někdy náhodou přesně jako Eva? Co pro mně v takových okamžicích znamená důvěra v Boha?

PRAMEN LÁSKY, PRAVDY A SPRAVEDLNOSTI

Během bouřky spadl na auto Rodneye Bowmana z Pennsylvanie telefonní sloup. Rodney utrpěl zlomeninu páteře, proto telefonní společnost požádal o náhradu škody ve výši 10.830 dolarů. Společnost mu odpověděla, že tato nehoda byla „Božím zásahem“, a proto nemá na odškodnění nárok. Takové vysvětlení se běžně používalo při soudních líčeních už od roku 1581. Co myslíte, kdo byl za tuto nehodu zodpovědný?

1. Co nám říká Bůh o sobě? Ex 3,14

Bůh je velký „JÁ JSEM“, zcela nezávislá bytost; to znamená, že jeho existence není závislá na žádné jiné bytosti, věci nebo myšlence. On sám je Stvořitelem, Pramenem života, hmoty i pravdy. Bůh dává moudrost a porozumění (Iz 54,13; J 6,45). Počátkem moudrosti je úcta k nebeskému Otci (Ž 111,10; Jb 28,28).

2. Čeho je, podle Písma, Bůh zdrojem?

1 K 1,30 _____

J 14,6 _____

1 J 3,16; 4,7.10 _____

Bůh se zjevil v Ježíši a skrze Bibli. Boží slovo je světlem, které pomáhá našemu porozumění (Ž 119,98-100.105.130). Je základem správných myšlenek i činů (Ž 119,1.2.5.6.11.30; 1 Tm 6,20). I vědci, kteří odmítají Boží slovo, budou nakonec zahanbeni, protože nemají skutečnou moudrost (Jr 8,9).

Bůh přesahuje naše nejlepší a nejdokonalejší představy o pravdě a lásce. On sám je Pravda, Láska a Život. Je pramenem a základem jejich poznání. Snažíme-li se určit principy, podle kterých bychom posuzovali Boha, přiznáváme se tím k tomu, že chceme být víc než Bůh.

3. Kdy nejčastěji hodnotíme Boha?

BŮH – SOUDCE

Bůh je soudcem, který stanovil základy spravedlnosti i pro naši zem (Iz 42,4). Písmo jej nazývá soudcem. Všechno stvořil, proto panuje nade vším (Zj 14,7; Ž 110,6). Je zdrojem lásky a spravedlnosti, s absolutní přesností rozezná právo od křivdy, lásku od nenávisti, morální od nemorálního. Kdo mu věří, mohou mu jako svému Soudci naprosto důvěřovat a těšit se na chvíli, kdy je bude soudit (Ž 26,1-12). Víme-li, že existuje bytost, které se budeme zodpovídat a víme-li, že tato bytost je laskavá a soucitná, je to nádherná útěcha pro nás všechny, kteří potřebujeme odpuštění. Ještě důležitější je však poznatek, že Bůh svěřil soud nad námi svému Synovi, který se stal jedním z nás. Udělal vše, co mohl, aby celému vesmíru ukázal spravedlnost svých soudů.

1. Jakou hodnotu mají lidské úsudky o Bohu? Jb 40,2.8; Ř 9,20.21; Iz 40,23

Touha člověka posuzovat Boží jednání má své kořeny v hříchu. Je to snaha být na Bohu nezávislý, mít svou pravdu, sám si určovat kritéria morálky, zkrátka žít podle svého rozumu. Musíme si dávat pozor na ty, kteří se „odvažují soudit svatou Boží vládu“. (PP 120-124)

„Pamatujme, že v nebi je Vládce, Bůh, se kterým si nikdo nebude zahrávat. Kdo se snaží vyvýšit se nad něj, brzy zjistí, že daleko lépe před ním mohl obstát jako pokorný prosebník, který vyznává, že je pouze omylným člověkem.“ (6BC 1079)

2. I když se nám zdá, že zlo vítězí, Bůh o všem ví a jednoho dne zavládne spravedlnost. Je pro tebe povzbuzením vědomí, že Bůh bude mít ve všem, co se děje na této zemi, poslední slovo?

ZJEVENÍ BOŽÍ SLÁVY

1. Jak poznáme Boží slávu? Iz 40,5 Jak můžeme poznat Boží spravedlnost? Ř 1,16.17; 3,21-26; Ž 98,2

Jestliže byla celá příroda, včetně naší přirozenosti, nakažena hříchem, bylo nevyhnutelné, aby byl zjevený Boží charakter. O Bohu můžeme vědět pouze to, co nám on sám odhalí. Bůh věděl o této naší naléhavé potřebě, a proto se nám zjevil jako milující Otec v Ježíši Kristu. Boha, se kterým se setkáváme v Bibli, nikdy nenajdeme přes filozofické analýzy nebo vědecké výzkumy, protože přesahuje náš svět a nemůže se vejít do systému našeho myšlení.

2. Jaké argumenty používá satan, abychom začali pochybovat o Božím charakteru? Gn 3,1-6 Na základě čeho obvinil Boží vládu ze sobectví? Jb 1,8-12

Síly zla chtějí postavit Boha před soud. Obviňují jej z toho, že ve skutečnosti je přesný opak toho, co o sobě tvrdí. Na kříži, v zástupné smrti svého Syna, Bůh toto křivé obvinění vyvrátil. Stvořeným bytostem dal možnost účastnit se posledního soudu, aby mohly svědčit ve prospěch jeho spravedlivých rozhodnutí. Podle textu Da 7,10 v době předadventního soudu mu sloužily tisíce tisíců a desetitisíce desetitisíců před ním stály. Soud zasedl a byly otevřeny knihy. Problém hříchu se nebude řešit tajně, aby to zůstalo skryté před Božím stvořením.

„Zatímco Bůh mohl proti hříchu uplatňovat pouze spravedlnost a pravdu, satan mohl používat prostředky, které jsou pro Boha nepřijatelné – lichocení a lež. Snažil se zfalšovat Boží slovo a mylně vysvětlovat Boží záměry andělům. Obvinil Boha, že je nespravedlivý, když nebešťanům dává zákony... Proto bylo třeba obyvatelům nebes i všem světům jasně ukázat, že Boží vláda je spravedlivá a Boží zákon dokonalý.“ (VLB 497-499)

„Jednou bude vysvětleno všechno, co dnes lidská mysl nedokáže pochopit. V tom, co se nám zdálo nevysvětlitelné, uvidíme řád, moudrost v tom, co nám bylo odepřeno, a ve všem bude zřejmá Boží dobrota a úžasná milost.“ (6BC 1091)

BOŽÍ OBHAJOBA

Bůh, který nemůže být souzený vesmírem, ochotně zpřístupní celému vesmíru soudní proces s hříchem, aby tím jednou provždy dokázal, že satanova obvinění byla zcela falešná. Na posledním soudu bude Bůh obhájén. Nesmíme zapomenout, že „plán vykoupení měl ještě širší a hlubší účel, než jen spásu člověka. Nejen kvůli ní přišel Kristus na naši zemi... ale i proto, aby před celým vesmírem obhájil Boží povahu.“ (PP 67-69)

1. Jaký plán má Bůh se všemi obyvateli země? Iz 45,22-24; Ž 66,1-4; 96,11-13

Podle Božího slova jde ve vesmírném sporu o to, koho se rozhodneme uctívat (Zj 13,4; 14,7). Bůh si přeje, aby se celý vesmír sjednotil v tom, že jedině on je hoden naší úcty. Tento konflikt se skončí, když každý slavnostně vyzná, že je tomu opravdu tak.

2. Kdo se nakonec pokloní před Ježišem? F 2,10

V uvedeném textu Pavel používá výrazy, které naznačují univerzální rozsah této události. „Tato slova se ještě nenaplnila. Dávají nám však jistotu v tom, že přijde čas, kdy každé stvoření uzná svrchovanou Kristovu vládu (Zj 5,11-14). Stane se to po skončení velkého sporu, kdy všichni, včetně satana a jeho následovníků, padnou k Ježíšovým nohám a přiznají, že Boží cesty byly správné a spravedlivé.“ (7BC 157)

Výše uvedené přiznání sil zla však není vyjádřením jejich pokání. Je to pouze uznání, že Bůh se prokázal hodným úcty. Achan byl vyzván, aby dříve, než nad ním bude vykonán trest, vzdal Bohu slávu (Joz 7,19.20). Po jeho „vyznání“ jej stihl trest za hřích. To znamená, že na konci velkého sporu, před svým zničením, síly zla oslaví Boha. Přiznají, že jejich trest je zasloužený. Bůh zvítězí nad svými vnějšími i vnitřními nepřáteli.

„Satan pochopí, že se z nebe sám vyřadil svou vědomou vzpourou... Jeho námitky proti Božímu milosrdenství a spravedlnosti jsou nyní umlčeny. Obvinění, která vznášel na Boha, dopadnou nyní celou svou vahou na něj. Teprve nyní se satan sklání a uznává spravedlnost rozsudku, který nad ním byl vynesen.“ (VLB 669.670)

Doporučené studium

V knize Touha věků si přečti kapitolu *Bůh s námi*, v knize Vítězství lásky Boží kapitoly *Proč byl dopuštěn hřích a utrpení?* a *Vítězství lásky Boží* a v knize Patriarchové a proroci kapitolu *Povstání Chóreho*.

„Na zemi se snesla tma, protože Bůh byl nesprávně pochopen. Aby mohlo temnými mraky proniknout světlo a aby se svět mohl opět vrátit k Bohu, bylo nutno zlomit satanovu svůdnou moc. Násilí však nesmělo být použito. Použití násilí odporuje zásadám Boží správy... Lásku lze budít zase jen láskou.“ (TV 20-23)

„A léta věčnosti, jak budou uplyvat, budou přinášet stále bohatší a stále nádhernější zjevení Boha a Krista. Jak se bude rozšiřovat poznání, tak poroste láska, úcta a štěstí. Čím více budou lidé poznávat Boha, tím více budou obdivovat jeho povahu. A když jim Ježíš ukáže bohatství vykoupení a úžasné činy ve velkém sporu se satanem, budou srdce vykoupených plát ještě žhavější láskou a s ještě větší radostí uchopí své zlaté harfy a desetitisíce desetitisců a tisíce tisíců hlasů se spojí v mohutném chvalozpěvu.

Velký boj skončil. Není už hříchů ani hříšníků. Celý vesmír je čistý. V celém nezměrném spojení panuje soulad a štěstí. Z toho, jenž stvořil všechno, plyne život, světlo a štěstí ve všech oblastech prostoru, jenž nezná hranic. Od nejmenšího atomu až po největší světy prohlašují všechny věci, živé i neživé, v nezkažené kráse a dokonalé radosti, že Bůh je láska.“ (VLB 678)

Diskusní otázky

- 1. Co nám o Bohu říká skutečnost, že kvůli vzpouře vede soudní spor se svým lidem? (Mi 6,1-8)**
- 2. Jaká bude reakce vykoupených na Boží soud s jejich nepřáteli? (Zj 15,2,3; 19,1,2)**

Shrnutí

Bůh je Soudcem celého vesmíru, protože je i jeho Stvořitelem a Vykupitelem. Stvoření se nikdy nemůže během soudu postavit proti svému Stvořiteli. Na kříži dokázal, že je milujícím Bohem. Při jednání posledního soudu dokáže všem svoji spravedlnost a milosrdenství, a to i v rozsudku nad svými nepřáteli.

Autor, Edward Zinke,

byl jedním ze zakladatelů Biblického badatelského institutu při Generální konferenci a plných čtrnáct roků i jeho ředitelem. Pochází z rodiny misionáře. Jeho otec, lékař, pomáhal aktivně při zakládání sborů v Severní Americe a v Mexiku, kde působil čtyři roky. E. Zinke získal své vzdělání na univerzitě v Loma Lindě a na Andrewsově univerzitě.

Se svou manželkou Ann mají tři syny, Davida, Douga a Devina. Dva z nich pracují v rodinné firmě, třetí je studentem Southern University. Koničkem celé rodiny je cestování.

POUŽITÉ ZKRATKY

Zkratky biblických knih podle ČEP

1BC Seventh-day Adventist Bible Commentary, sv. 1

RH Review and Herald

ST Signs of Times

OHC Our High Calling

Díla E. G. Whiteové

CT	Counsels to Parents...	CZ	Cesta ke zdraví a životní harmonii
CM	Colporteur Ministry	KP	Kristova podobenství
Ev	Evangelism	PP	Patriarchové a proroci
FE	Fundamentals of Christian Education	SA	Skutky apoštolů
FW	Faith and Works	TV	Touha věků
GW	Gospel Workers	VLB	Vítězství lásky Boží
MM	Medical Ministry		
MR	Manuscript Releases		
SD	Sons and Daughters of God		
1SM	Selected Messages, sv.1		
1T	Testimonies for the Church, sv. 1		
CK	Cesta ke Kristu		

Sbírky v 2. čtvrtletí 2000

Misijní dary budou sloužit pro evangelizační projekty Východoafrické divize, zvláště v zemích jako jsou Etiopie, Tanzánie a Zimbabwe.

Dary 13. soboty jsou určeny na stavební projekty Slovenského sdružení.

Témata přímluvných modliteb v 2. čtvrtletí 2000

1. Globální misie

2. Boží dílo v Bulharské unii:

Počet obyvatel: 8 500 000

Počet sborů: 92

Počet členů: 6 791

3. Zasedání generální konference v Torontu

Západy slunce

duben

den	hodina
31. 03.	19.32
07. 04.	19.43
14. 04.	19.54
21. 04.	20.05
28. 04.	20.16

květen

den	hodina
05. 05.	20.27
12. 05.	20.38
19. 05.	20.47
26. 05.	20.57

červen

den	hodina
02. 06.	21.04
09. 06.	21.10
16. 06.	21.15
23. 06.	21.17